

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ ΚΖ'

ΑΘΗΝΑΙ, ΦΙΛΟΘΕΗΣ 19

1 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1950

ΑΡΙΘ. 23

ΤΑ ΕΥΑΓΓΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΑ ΙΔΡΥΜΑΤΑ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ

Τῇ παρελθούσῃ Κυριακῇ, 26 Νοεμβρίου, ἐγένετο ἐν τῷ χώρῳ τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνημάτων τῆς Ἁγίας Βαρβάρας Δαφνίου ἡ τελετὴ τῆς καταθέσεως τοῦ θεμελίου λίθου τοῦ νέου ἐκπαιδευτικοῦ συγκροτήματος τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας, τὸ ὁποῖον θὰ στεγάσῃ τρία τῶν σπουδαιοτέρων εὐαγῶν Ἰδρυμάτων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τὸν Οἶκον τῆς Φοιτητρίας, τὴν Σχολὴν τῶν Διακονισσῶν καὶ τὸ Πρῶτυπον Κολλέγιον Θηλέων.

Εἰς τὴν τελετὴν ταύτην παρέστησαν ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς, ἐκ τῶν μελῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου οἱ Σεβ. Μητροπολίται Δρυϊνουπόλεως Δημήτριος, Ἐδέσσης Παντελεήμων, Μεσσηνίας Χρυσόστομος, Ζιχνῶν Κύριλλος καὶ Ἀργολίδος Χρυσόστομος, οἱ παρεπιδημοῦντες Σεβ. Μητροπολίται Φιλίππων καὶ Νεαπόλεως Χρυσόστομος, Ἡλείας Γερμανὸς καὶ Παραμυθίας Δωρόθεος, ὁ Διευθυντὴς τῆς Σχολῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας καὶ τοῦ Θεολογικοῦ Οἰκοτροφείου Σεβ. Μητροπολίτης πρῶην Λήμνου Βασίλειος, οἱ Θεοφίλ. Ἐπίσκοποι Πατάρων Μελέτιος, Σταυρουπόλεως Γεώργιος καὶ Εὐρίπου Ἀλέξιος, ὁ Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων κ. Ν. Μπακόπουλος, ἡ Κόμισσα Μπερναδότῃ, ὁ ἐξοχ. Πρεσβευτὴς τῆς Νορβηγίας, ἀντιπρόσωποι τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν, Μ. Βρετανίας, Καναδά καὶ Σουηδίας, ἀντιπρόσωποι ἑξῆς Ἐκκλησιῶν, ὁ Πρύτανις τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν μετὰ τῶν μελῶν τῆς Πανεπιστημιακῆς Συγκλήτου καὶ πολλῶν καθηγητῶν, ὁ Πρύτανις τοῦ Πολυτεχνείου μετὰ πολλῶν καθηγητῶν, καθηγηταὶ τῶν Ἀνωτάτων Ἐκπαιδευτικῶν Ἰδρυμάτων, ἀρχηγοὶ τῶν κομμάτων καὶ πολλοὶ βουλευταὶ καὶ χιλιάδες λαοῦ.

Τῇ πρωΐᾳ τῆς Κυριακῆς ἐτελέσθη ἐν τῷ ἱερῷ ναῷ τῆς Ἁγίας Βαρβάρας λειτουργία ὑπὸ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἐδέσσης κ. Παντελεήμονος, βοηθουμένου ὑπὸ πολλῶν ἱερέων.

Περὶ τὴν 10.30' πρωΐνῃν ἀφίκετο ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος, μετ' ὀλίγον δὲ ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς. Εὐθὺς δὲ, τελεταρχοῦντος τοῦ Μακαριωτάτου, ἐτελέσθη Ἁγιασμός, ψαλλούσης τῆς χορωδίας τοῦ Θεολογικοῦ Οἰκοτροφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας, μετ' ὃν ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τακτικὸς Καθηγητὴς τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν κ. Βασίλειος Βέλλας ἀνέπτυξε τὸ ἐκπαιδευτικὸν πρόγραμμα τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας ὁμιλήσας ὡς ἑξῆς :

Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος εὐρίσκεται εἰς τὴν εὐχάριστον θέσιν νὰ θέσῃ σήμερον διὰ τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τὸν θεμέλιον λίθον ἑνὸς μεγάλου συγκροτήματος Εὐαγῶν Ἐκπαιδευτικῶν Ἰδρυμάτων. Ἐδῶ εἰς τὸν χώρον, εἰς τὸν ὁποῖον ἰστάμεθα, μέλλει νὰ ἰδρυθῇ ὁ Οἶκος Φοιτητρίας, εἰς τὸν ὁποῖον θὰ εὐρίσκουν στέγην, τροφήν καὶ ἠθικὴν καθοδήγησιν ὅλα ἐκεῖνα τὰ κορίτσια, τὰ ὁποῖα ἔρχονται ἀπὸ τὰς Ἐπαρχίας καὶ τὰ ὁποῖα, ἐπειδὴ δὲν ἔχουν ποῦ νὰ παραμείνουν, ἀναγκάζονται νὰ εἰσέλθουν ὅπως-ὅπως εἰς κάποιο δωμάτιον ἀγνώστου καὶ ὑπόπτου ἐνδοτε περιβάλλοντος μετ' ὄλους τοὺς κινδύνους, οἱ ὁποῖοι τὰ ἀπειλοῦν. Εἰς τὸν Οἶκον τῆς Φοιτητρίας τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας θὰ περιλαμβάνωνται κατὰ προτίμησιν Φοιτήτριαι τῶν Σχολῶν ἐκείνων τοῦ Πανεπιστημίου, ἐκ τῶν ὁποίων προέρχονται τὰ καθηγητικὰ στελέχη τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως, εἰς τὰ ὁποῖα ἡ Πολιτεία θὰ ἐμπιστευθῇ ἕνα ἀπὸ τὰ ὑψηλότερα ὑπουργήματα, τὴν διαπαιδαγώγησιν τῆς Νεολαίας μας.

Ὁ Οἶκος οὗτος θ' ἀποτελέσῃ τὸν διδυμὸν

ἀδελφὸν τοῦ μόλις πρὸ ὀλίγου ἀρξαμένου νὰ λειτουργῇ ἐν τῇ Μονῇ Πετράκῃ Θεολογικοῦ Οἰκοτροφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας, ἐντὸς τοῦ ὁποῦ ὑπὸ τὰς ἀρίστας συνθήκας εὐρίσκουν στέγην, τροφήν, πνευματικὴν καὶ ἠθικὴν καθοδήγησιν περὶ τοὺς 100 ἐπὶ τοῦ παρόντος φοιτηταὶ τῆς Θεολογίας, καὶ εἰς τὰ ἐγκαίνια τοῦ ὁποῦ θὰ ἔχη τὴν τιμὴν νὰ σᾶς καλέσῃ μετ' ὀλίγον ἡ Ἀποστολικὴ Διακονία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Ἐάν ἡ Ἐκκλησία ἀπὸ τῶν πρώτων βημάτων τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας ὡς πρώτιστον καθήκον ἐθεώρησε νὰ προβῇ εἰς τὴν ἴδρυσιν τῶν δύο τούτων καθιδρυμάτων, τὸ ἔπραξε διότι ὀρμᾶται ἀπὸ τῆς ἀρχῆς ὅτι, ἐάν θέλωμεν πραγματικᾶ, ἐλληνοχριστιανικᾶ θὰ ἔλεγον, νὰ μορφώσωμεν τὴν νεολαίαν, ὀφείλομεν πρωτίστως νὰ δημιουργήσωμεν στελέχη, ἔχοντα βαθεῖαν συνειδησιν τῆς ἀποστολῆς των. Εἰς τοῦτο ἀκριβῶς ἔρχεται ἡ Ἐκκλησία διὰ τῆς ἰδρύσεως τοῦ Θεολογικοῦ Οἰκοτροφείου καὶ τοῦ Οἴκου Φοιτητρίας νὰ ὑποβοηθήσῃ τὸ ἔργον τῆς Πολιτείας καὶ τοῦ Πανεπιστημίου. Ὑπῆρξεν ἀναμφιβόλως

βαρύτερον σφάλμα τὸ ὅτι αἱ Σχολαὶ τοῦ Πανεπιστημίου δὲν ἰδρύθησαν ὡς ἐσωτερικαὶ Σχολαί, οὐδὲ βραδύτερον κατεβλήθη προσπάθεια νὰ ἀναπτυχθοῦν εἰς τοιαύτας, ὁπότε κοί ἡ ἐπιστημονικὴ ἀπόδοσις θὰ ἦτο μεγαλύτερα καὶ ἡ κατάστασις τῶν στελεχῶν τῆς Μέσης Ἐκπαίδευσως πολὺ διάφορος τῆς σημερινῆς.

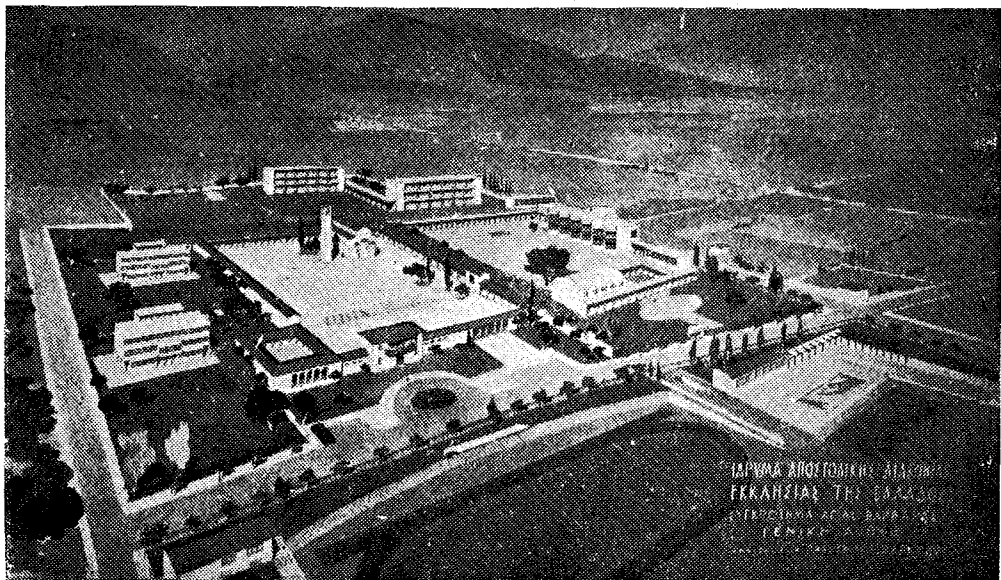
Παραπλεύρως πρὸς τὸν Οἶκον τοῦτον τῆς Φοιτητρίας καὶ ἀνατολικώτερον αὐτοῦ θὰ ἰδρυθῆ ἕνας ἄλλος Οἶκος ὑψίστης οὐ μόνον ἐκκλησιαστικῆς, ἀλλὰ καὶ κοινωνικῆς σημασίας, ἡ Σχολὴ τῶν Διακονισσῶν. Εἰς τὴν Σχολὴν ταύτην θὰ μορφώνωνται καὶ θὰ ἐκπαιδεύωνται ὅλα τὰ κορίτσια ἐκεῖνα—καὶ κατὰ προτίμησιν αἱ ἀπόφοιτοι Θεολογικῆς Σχολῆς—τὰ ὅποια, τοποθετούμενα ἔπειτα εἰς Ἐνορίας, θὰ θελήσουν νὰ ἐξυπηρετήσουν τὴν Ἐκκλησίαν εἰς κοινωνικὰ καὶ κοινωφελῆ ἔργα τῆς εὐποίας. Ποίας ἀνεκτιμήτους ὑπηρεσίας δύνανται ἐργαζομένη εἰς τοὺς κοινωφελεῖς τομεῖς νὰ προσφέρῃ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὴν κοινωνίαν ἡ γυνή, τὸ μαρτυρεῖ ἡ ἀρχαία Ἱστορία τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας μας, ἡ ὁποία πρώτη ἐξρησιμοποίησε τὴν γυναῖκα εἰς τὰ ἔργα ταῦτα, ἰδρύσασα τὸν θεσμόν τῶν Διακονισσῶν, ὅστις παρ' ἡμῖν μὲν βραδύτερον ἔνεκα τῶν ἐθνικῶν μας περιπετειῶν κατέπεσε, παρὰ δὲ τῶν ἄλλων Ἐκκλησιῶν παραληφθεὶς κατὰ τοὺς νεωτέρους χρόνους ἀπέδωκε θαυμαστοὺς καρπούς. Ἐκ τῆς ἀναβιώσεως δὲ ταύτης εἶμαι βέβαιος, ὅτι θὰ προέλθῃ καὶ ἡ ἀναγέννησις τοῦ ἐν μαρμαρῶ παρ' ἡμῖν σήμερον εὐρισκομένου μοναχικοῦ θεσμοῦ τῶν γυναικῶν, ὅστις ἀπὸ τὸ φῶς τῆς Σχολῆς Διακονισσῶν καταυγαζόμενος καὶ ἀνακαινιζόμενος ἀπὸ τὸ καινούργιο αἷμα πολλῶν κοριτσιῶν τῆς Σχολῆς, τὰ ὅποια τυχόν θὰ ἤθελον νὰ εἰσέλθουν ὡς ζῦμη εἰς τὸν μοναχικὸν βίον, θὰ ἐπανεύρῃ τὸν ἀρχαῖόν του προορισμόν.

Παράλληλα πρὸς τὰ δύο ταῦτα κτίρια, τὴν Σχολὴν τῶν Διακονισσῶν καὶ τὸν Οἶκον Φοιτητρίας, τὰ ὅποια θὰ καταλάβουν τὴν νοτίαν πλευρὰν τοῦ Προσκυνηματος, ἐπὶ τῆς ἄλλης πλευρᾶς, τῆς βορείου, καὶ πέραν τῆς μάνδρας, ἡ ὁποία περιβάλλει σήμερον τὸ Προσκύνημα, μέλλει νὰ ἰδρυθῆ ἕνα ἐσωτερικὸν Γυμνάσιον, ἕνα ὁ-

ΤΑ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Τὰ Ἐδαγῆ Ἐκπαιδευτικὰ Ἰδρύματα τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας: Θεμελίωσις τοῦ Οἴκου Φοιτητρίας ὑπὸ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως καὶ τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου· ὁμιλαὶ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας κ. Β. Βέλλα, τοῦ Πρυτάνεως τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν κ. Γ. Σωτηρίου, τοῦ Ὑπουργοῦ Ὀρθοσκευμάτων καὶ Ἐθνικῆς Παιδείας κ. Ν. Μπακοπούλου καὶ τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου κ. Σπυρίδωνος.— Ἀνακοίνωσις τοῦ Γραφείου Τύπου τῆς Ἱ. Συνόδου περὶ τῶν παλαιοημερολογιτῶν.— Ἀνακοίνωσις τῆς ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν περὶ τῶν πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὸν ἑλληνικὸν λαὸν δωρεῶν τῶν Σουηδικῶν Ὀργανώσεων.— *Παναγ. Χρήστου*, Ὁ ἅγ. Ἀπόστολος Ἀνδρέας [30 Νοεμβρίου]. — *Παρατηρήσεων Στήλη*: Ἡ νέα ἐξόρμησις.— Τὸ ἑλληνικὸν χῶμα.— Ἐπὶ τῆς νέας μισθοδοσίᾳ τοῦ Κλήρου.— Καὶ ἄλλη λύσις.— Τὰ διαζύγια.— Bernard Shaw.— Καὶ ἄλλος συνοδοιπόρος.— Ἀπάντησις ἐπὶ ἀνακριβοῦς δημοσιεύματος.— *Χρονικά*.

πως θὰ τὸ ὠνομάζομεν σήμερον Κολλέγιον Θηλέων, τὸ ὅποιον κατὰ τὰ σχέδια τοῦ Ἀρχιτέκτονος κ. Καραντινοῦ, τὰ ὅποια θὰ ἴδῃτε εἰς τὴν παρακειμένην αἴθουσαν, μέλλει νὰ περιλάβῃ περὶ τὰ 400 κορίτσια. Πέραν δὲ τῆς δημοσίας ὁδοῦ πρὸς ἀνατολὰς θὰ ἐκτείνωνται τὰ γήπεδα τοῦ Γυμναστηρίου καὶ τῶν ἀθλοπαιδιῶν. Εἰς τὴν ἀπόφασιν ταύτην προῆλθεν ἡ Ἐκκλησία, διότι πιστεύει ὅτι ἡ θετικώτερα βοήθεια, τὴν ὁποίαν δύνανται νὰ προσφέρῃ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Νεολαίαν εἶναι ἡ δημιουργία καὶ ἡ διοργάνωσις ἀρτίων ἐσωτερικῶν Σχολείων, εἰς τὰ ὅποια μέσα σὲ μιὰ Ἑλληνοχριστιανικὴν ἀτμόσφαιραν, τόσον γνῶριμον καὶ τόσον πρόσφορον εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ψυχὴν, τὰ παιδιὰ μας θὰ λαμβάνουν τὴν κατάλληλον μόρφωσιν, θὰ ἀποκοτῶν τὸν πρέποντα χαρακτήρα καὶ θὰ καθοδη-

ΓΕΝΙΚΗ ΑΠΟΦΙΣ ΤΩΝ ΕΥΑΓΓΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ ΙΔΡΥΜΑΤΩΝ

γούνται εις τοὺς εὐθεῖς ἐκείνους δρόμους, οἱ ὅποιοι ὀδηγοῦν εἰς τὸν ἀληθῆ ἀνθρωπισμὸν καὶ τὸν ἀληθῆ πολιτισμὸν. Πρέπει νὰ κατανοηθῆ καλὰ ὅτι τὸ παιδί, ὅταν ἐξέλθῃ παραστρατημένον ἀπὸ τὸ Σχολεῖον ἢ ἀνεργάτιστον ἄνευ βάσεων καὶ κατευθύνσεων σταθερῶν, δύσκολα κατόπιν καθοδηγεῖται καὶ διορθοῦται, ὅσοι καὶ ἂν πρὸς τοῦτο σύλλογοι καὶ ὀργανώσεις ἰδρυθῶν. Ἐδῶ εἰς τὸ σχολεῖο διδεται ἡ μάχη γιὰ τὸ νέο, γιὰ τὴ νεολαία. Δι' αὐτὸ καὶ τοῦτο τὸ κολλέγιον καὶ ἄλλα κολλέγια ἀρρένων καὶ θηλέων θὰ φροντίσῃ ἡ Ἐκκλησία νὰ ἰδρῶσῃ καὶ ἐδῶ καὶ εἰς τὰς Ἐπαρχίας. Ἡ ἴδρυσις δὲ τοιούτων ἐσωτερικῶν Σχολείων ἀποτελεῖ σήμερον ἀκριβῶς, ὁπότε αἱ ἐθνικαὶ μας περιπέτειαι καὶ δοκιμασίαι βαθύτατα ἔθιξαν τὴν ὅλην μας ἐκπαίδευσιν, μίαν ἀνάγκην, ἓνα αἴτημα τῆς Κοινωνίας μας. Εἶναι φοβερὸν τὸ πρόβλημα, τὸ ὅποιον ἀντιμετωπίζουσι οἱ γονεῖς ἐκεῖνοι ποῦ θέλουσι νὰ δώσῃ εἰς τὰ παιδιὰ των μίαν Ἑλληνοορθόδοξον ἀρτίαν μόρφωσιν καὶ δὲν εὐρίσκουσι τὰ κατάλληλα ἐσωτερικὰ Σχολεῖα, εἰς τὰ ὅποια νὰ ἐπιστευθῶν ὅτι πολυτιμότερον ἔχουσι, τὴν ψυχὴν τῶν παιδιῶν των. Ἀκριβῶς αὐτὴν τὴν ἀνάγκην φιλοδοξεῖ νὰ θεραπεύσῃ ἡ Ἐκκλησία, ἡ ὁποία ἐπὶ τόσους αἰῶνας κατὰ τὴν μαύρην δουλείαν ἐκράτησε τόσον γερὰ εἰς τὰ χέρια τῆς τὴν μόρφωσιν τῶν ἑλληνοπαιδῶν.

Γύρω λοιπὸν ἀπὸ τὸ ἱερὸν τοῦτο Προσκύνημα τῆς Ἀγίας Βαρβάρας, τὸ ὅποιον καὶ αὐτὸ θὰ περιβληθῆ διὰ στοῶν, καταλλήλων διὰ τοὺς προσκυνητὰς, θὰ ἀνεγερθῆ ἓνα συγκρότημα κτιρίων, ἀπὸ τὸ ὅποιον θὰ βγαίνουν αἱ ὑποδειγματικαὶ Ἑλληνίδες καὶ αἱ χριστιαναὶ μητέρες. Εἶναι προφανές ὅτι ἡ Ἐκκλησία, θεμελιούσα σήμερον τὰ κτίρια ταῦτα, κινεῖται πρὸς εὐρυτέρους κοινωνικοὺς ὀρίζοντας, καθ' ὅσον ἡ σημασία τῶν ἀνεγερθησομένων κτιρίων εἶναι πρᾶγματι κοινωνικὴ καὶ ἐθνικὴ.

Δὲν εἶναι βεβαίως ἡ ἐπίσημος αὕτη στιγμή ὁ κατάλληλος βρόνος νὰ ἐξάρω τὴν συμβολὴν εἰς τὸ θεμελιούμενον ἔργον τοῦ τε ἀποθανόντος ἀοιδίμου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν Δαμασκηνοῦ καὶ τοῦ νῦν Προκαθημένου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Ὁφείλω ὅμως νὰ ἐκφράσω καὶ ἀπὸ τῆς θέσεως ταύτης θερμὰς τὰς εὐχαριστίας πρὸς πάντας γενικῶς ἐκείνους, οἱ ὅποιοι εἴτε ἠθικῶς εἴτε ὑλικῶς ἔσπευσαν νὰ μᾶς βοηθήσουν εἰς τὸ ἀναλαμβάνόμενον τοῦτο ἔργον, ἰδιαίτατα δὲ πρὸς τὰς ξένας Ἐκκλησίας, ἰδίᾳ Ἀμερικῆς, Ἀγγλίας, Καναδᾶ, αἱ ὅποια διὰ τοῦ Οἴκουμενικοῦ Συμβουλίου τῶν Ἐκκλησιῶν, κατόπιν ἐνεργειῶν τοῦ Καθηγητοῦ κ. Ἀμίλκα Ἀλιβιζάτου, πρὸς δὲν ἐκφράζονται ἐνταῦθα θερμὰ εὐχαριστίαι, ἔσπευσαν ὡς πρώτην δόσιν νὰ διαβιβάσουν πρὸς ἀνέγερσιν τῶν κτιρίων γενναίαν χρηματικὴν συνδρομὴν, ἀνερχομένην εἰς ἓν περίπου δισεκατομύριον δραχμῶν.

Τὸ ἔργον εἶναι ἀναμφιβόλως τεράστιον καὶ θὰ ἀπαιτήσῃ μεγάλην χρηματικὴν δαπάνην, τὴν

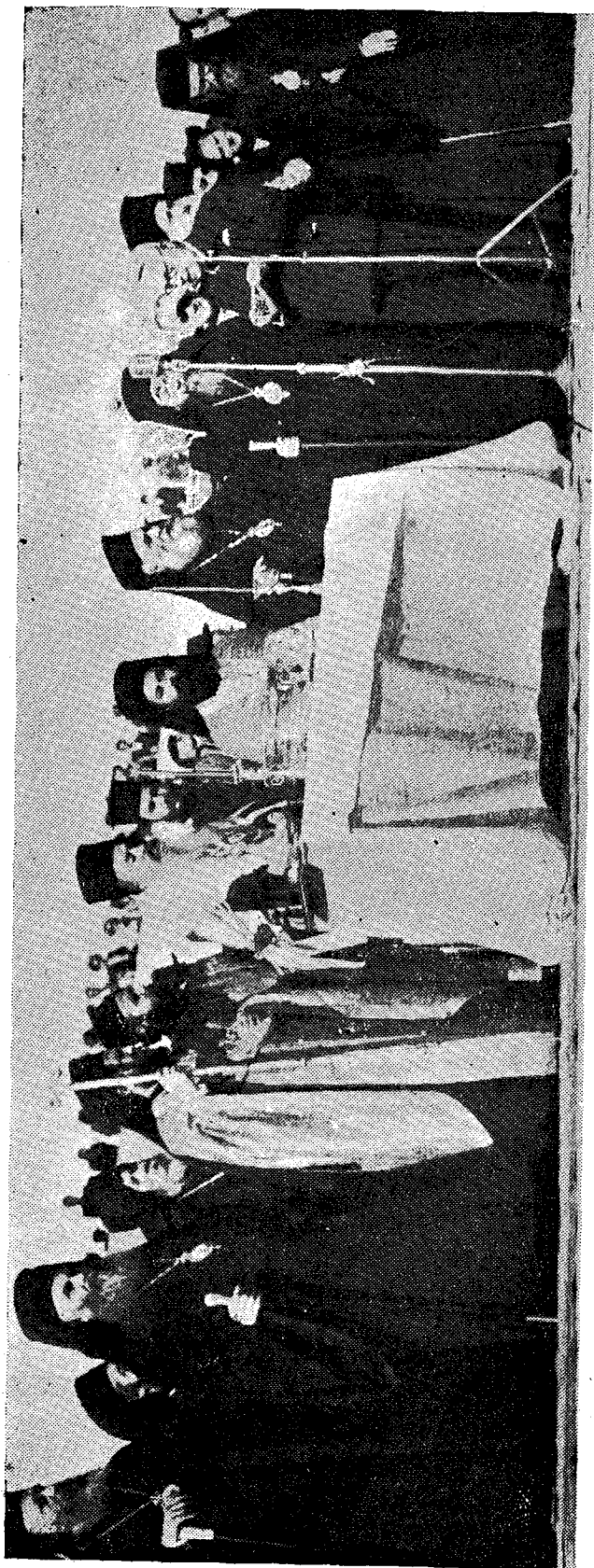
ὁποῖαν δὲν δύναται ἐξ ὀλοκλήρου νὰ ἀντιμετώπιση ἡ Ἀποστολικὴ Διακονία. Εἴμεθα ὅμως ἀκραδάντως πεπεισμένοι, ὅτι καὶ ἡ Πολιτεία καὶ ἡ Κοινωνία, κατανοοῦσαι πλήρως τὴν τεραστίαν σημασίαν τῶν Ἰδρυμάτων τούτων, θὰ θελήσῃ νὰ βοηθήσῃ σημαντικῶς εἰς τὴν ἀποπεράτωσιν τοῦ ὅλου ἔργου. Διατρέχουσι σήμερον τὴν περίοδον τῆς ἀνοικοδομήσεως καὶ ἀνασυγκροτήσεως καὶ πανταχοῦ τῆς Χώρας ἀντηχεῖ ὡς σύνθημα ἡ λέξις ἀνοικοδομήσις. Δὲν πρέπει ὅμως νὰ ὑπερτονίσωμεν τὴν ὑλικὴν πλευράν, ἐνῶ πέραν αὐτῆς ὑπάρχει μία ἄλλη πολὺ δυσκολώτερα ἀνοικοδομήσις, ἡ ψυχικὴ, ἡ πνευματικὴ, ἄνευ τῆς ὁποίας ἡ πρώτη εἶναι ἐκτεθειμένη εἰς μυρίους κινδύνους. Ἀνοικοδομοῦμεν τὰ χωριά μας καὶ τὰς πολιτείας μας, ἀποκαθιστῶμεν τὰς συγκοινωνίας μας, ξανακτίζομεν τὰ γεφύρια μας κ.λ.π., παραλλήλως ὅμως πρὸς ταῦτα πρέπει νὰ μορφώσωμεν καὶ ἀνοικοδομήσωμεν τὸν ἄνθρωπον, ὁ ὁποῖος δὲν θὰ κατακρημνίσῃ καὶ δὲν θὰ ξανακαταστρέψῃ ὅ, τι σήμερον οἰκοδομοῦμεν. Αὐτὸ ὅμως μπορεῖ νὰ γίνῃ κατὰ τὸ πλεῖστον εἰς τὰ Σχολεῖα. Ἴδου διατί πιστεύομεν ὅτι τὸ θεμελιούμενον σήμερον ἔργον θὰ τύχῃ καὶ πρέπει νὰ τύχῃ τῆς ὀλοθέρου ὑποστηρίξεως Πολιτείας καὶ Κοινωνίας. Πιστεύομεν μὲ ὅλην τὴν δύναμιν τῆς ψυχῆς μας εἰς τὸν ὑψηλὸν σκοπὸν τοῦ ἔργου τούτου καὶ εἴμεθα πεπεισμένοι, ὅτι ὁ μέγας Θεὸς θὰ βοηθήσῃ, ὥστε τὸ ὅλον ἔργον μὲ τὴν συνδρομὴν ὧλων νὰ ἀχθῆ εἰς αἴσιον καὶ ταχὺ πέρας. Μὲ ἀσάλευτον τὴν πίστιν ταύτην καὶ μὲ πλουσίαν τὴν ἐλπίδα, παρακαλῶ τὴν Α.Μ. τὸν Βασιλέα τῶν Ἑλλήνων Παῦλον καὶ τὴν Α. Μακαριότητα τὸν Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν Σπυρίδωνα ὅπως θελήσῃ νὰ θέσῃ τὸν θεμέλιον λίθον τῶν Εὐαγῶν τούτων Ἐκπαιδευτικῶν Ἰδρυμάτων τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Ἀκολουθῶς ὁ Πρύτανης τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν κ. Γεώργιος Σωτηρίου ἐπὶ τῇ ὑπὲρ τῶν φοιτητικῶν προνοίᾳ τῆς Ἐκκλησίας διὰ τῆς ἀνεγέρσεως Οἴκου Φοιτητικῆς εἶπεν ἐκ μέρους τοῦ Πανεπιστημίου τὰ ἑξῆς :

Ἐξ ὀνόματος τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου ἀπευθύνω ὑπὸ τὴν ιδιότητά μου τοῦ Πρυτάνεως θερμότερα συγχαρητήρια εἰς τὴν Ἀποστολικὴν Διακονίαν διὰ τὸ μέλλον ν' ἀνεγερθῆ ἐνταῦθα ἐπιβλητικὸν συγκρότημα εὐαγῶν μορφωτικῶν ἰδρυμάτων, ὁ θεμέλιος λίθος τοῦ ὁποῦ τίθεται σήμερον ἐπὶ παρουσίᾳ μάλιστα τοῦ λαμπρύνοντος τὴν τελετὴν Βασιλέως μας.

Ἰδιαίτερος τὸ Πανεπιστήμιον ἐκφράζει τὴν χαρὰν του, διότι, παρὰ τὰ λοιπὰ εὐαγγή ἰδρύματα ἐγείρεται καὶ Οἴκος φοιτητικῆς, ὅπου θὰ δύνανται νὰ στεγασθῶσι καὶ φοιτήτριαι τοῦ Πανεπιστημίου μας, διατελοῦσαι ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς Ἐκκλησίας, ἥτις θὰ μεριμνᾷ καὶ διὰ τὴν ἠθικὴν καὶ ἐθνοπρεπῆ ἀγωγὴν των.

Ἐπὶ τῆς οἴκῳ ἐπι τῆς οδοῦ

Ο ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΤΑΡΤΙΣΤΗΣ

Καπλανών πλησίον του Πανεπιστημίου οίκος φοιτητρίας, συντηρούμενος υπό του Υπουργείου Προνοίας και έποπτευόμενος υπό δύο Καθηγητών. Η Ίδρυσις νυν του Οίκου φοιτητρίας υπό της Έκκλησίας θεραπεύει άπαραιτήτους των φοιτητριών ανάγκας. Διά τουτο ή Σύγκλητος του Πανεπιστημίου, λαβοῦσα γνώσιν της ίδρύσεως Οίκου φοιτητρίας υπό της Άποστολ. Διακονίας, άπεφάσισε κατά την τελευταίαν αυτής συνεδρίαν ν' άπευθυνθῆ εις τὸ Υπουργεῖον Προνοίας και νά παρακαλέσῃ διά τὴν υπαγωγήν του υπό του Υπουργ. Προνοίας συντηρουμένου οίκου φοιτητρίας εις τὴν Άποστολ. Διακονίαν, παρεχομένης και της διατεθειμένης ὑπ' αὐτοῦ πιστώσεως, θά καταβάλλῃ δέ και ή Πανεπ. Λέσχη τὸ ἐκ των εισφορῶν των φοιτητριῶν συγκεντρούμενον ποσόν, εις τρόπον ὡστε ή Άποστολ. Διακονία ν' αναλάβῃ ἐξ ὀλοκλήρου τὸν Οἶκον φοιτητρίας.

Τὸ γεγονός δτι θά διατελῆ ὁ Οἶκος οὗτος ὑπὸ τὴν σκέπην της Έκκλησίας παρέχει τὴν ἐγγύησιν δτι θ' αναπτύσσεται εις αὐτὸ πνευματικῆ και ἠθικῆ ζωῆ με βάσεις χριστιανικὰς και θ' ἀποδίδονται αἱ τρόφιμοι εις τὴν κοινωνίαν εὐαγγελιστριαί των χριστιανικῶν ἀρχῶν.

Τὸ Πανεπιστήμιον, εὐγνώμον διά τὴν πρωτοβουλίαν αὐτὴν της Έκκλησίας, εὐχεταί τὴν ταχεῖαν πραγματοποιήσιν της και τὴν μακροήμερυσιν του θερμουργοῦ Ἀρχηγου της Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου μας.

Εἶτα ὁ Υπουργὸς Θρησκευμάτων και Ἐθνικῆς Παιδείας κ. Ν. Μπακόπουλος προσεφώνησεν ὡς ἑξῆς :

Μεγαλειότατε,

Εἰς τὴν ἐκκλησιαστικὴν ὀργάνωσιν της «Άποστολικῆς Διακονίας» ὁ νόμος ἔταξεν ὡς σκοπὸν σὺν ἄλλοις και τὴν διά παντός προσφόρου μέσου συντήρησιν και ἐνίσχυσιν του ὀρθοδόξου πνεύματος εις τὸ Χριστεπώνυμον πλήρωμα. Ὅτι δὲ τὸ κτιριακὸν συγκρότημα, του ὁποίου θέτετε σήμερον τὸν θεμέλιον λίθον, ἐξυπηρετεῖ τὸν σκοπὸν αὐτόν, ἐξετέθη ὑπὸ των ἀξιολίμων προλαλησάντων.

Ἡ ἰδέα προήλθεν ἀπὸ τὴν Έκκλησίαν της Ἑλλάδος. Καὶ ὁ ἐνθέος ζήλος, με τὸν ὁποῖον ὁ προκαθήμενος αὐτῆς Μακαριωτάτος Ἀρχιεπίσκοπος ἔχει ἀφοσιωθῆ εις τὴν ἐξυπρέτησιν ὄλων των ζητημάτων της Ὀρθοδοξίας και ή ἄσκησις προσπάθεια, τὴν ὁποίαν καταβάλλει με ὄλον— ἄς μοῦ ἐπιτρέψῃ ὁ Μακαριωτάτος νά εἶπω— τὸ νεανικὸν σφρίγγός του, ἔδωκαν σάρκα και ὄστα εις τὴν λαμπρὰν ἰδέαν. Διά τὴν πραγματώσιν του ἔργου συνεισέφεραν σημαντικὰ χρηματικὰ ποσὰ αἱ μνημονευθεῖσαι ξένοι Έκκλησῖαι. Ὡς Υπουργὸς ἐπὶ των Θρησκευμάτων ἐκφράζω πρὸς αὐτὰς θερμὰς εὐχαριστίας του Ἑλληνικοῦ Κράτους. Τὸ Υπουργεῖον Θρησκευμάτων και Ἐθνικῆς Παιδείας θά εἶναι—ὡς ἔχει

καθῆκον—παραστάτης τοῦ δλου αὐτοῦ ἔργου.

Εἰς τὸν τελευταῖον ἐν Θεσσαλονίκη λόγον Σας, Μεγαλειότατε, διεκηρύξατε πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν Λαόν, ὅτι ἀποτελεσματικὸν μέσον πρὸς ἀπόκρουσιν τῶν ποικίλων κινδύνων ποῦ τὸν ἀπειλοῦν εἶναι ἡ καλλιέργεια τοῦ Ἑλληνοχριστιανικοῦ πνεύματος. Τὸ περιλαμπρὸν ἔργον Σας τῆς ἀνεγέρσεως ἑκατοντάδων διδασκασίων, ὅπου θὰ καλλιεργῆται τὸ Ἑλληνικὸν πνεῦμα, καὶ ἡ ὑψηλὴ τιμὴ τῆς παρουσίας Σας ἐδῶ, μετὰ τὴν ὁποίαν λαμπρύνετε τὴν σημερινὴν τελετὴν, ἐνθαρρύνει τὴν προσπάθειαν καλλιέργειας καὶ τοῦ Χριστιανικοῦ πνεύματος, εἰς τρόπον ὥστε οἱ λόγοι Σας νὰ ἐπαληθεύωνται ἀπὸ τὰ ἔργα. Εὐχομαι ὅπως ἡ εὐλογία τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἡ βοήθεια τοῦ Θεοῦ κραταιώσουν καὶ πᾶσαν μὲν ἄλλην Βασιλικὴν προσπάθειάν Σας, ἀλλὰ καὶ εἰδικώτερον τὴν προσπάθειαν διὰ τὴν Παιδείαν καὶ τὴν Ὀρθοκείαν, ἐπ' ἀγαθῶ τόσον τοῦ Ἔθνους, ὅσον καὶ τῆς Ἐκκλησίας.

Μετ' ὃ ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος ὠμίλησεν ὡς ἑξῆς:

Μὲ ἰδιαιτέραν συγκίνησιν καὶ χαρὰν ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος ἐκάλεσεν ὑμᾶς σήμερον εἰς τὴν ἱερὰν τελετὴν τῆς καταθέσεως τοῦ θεμελίου λίθου τῶν μεγάλων ἐκπαιδευτικῶν Ἰδρυμάτων, περὶ τῶν ὁποίων ἠκούσατε καὶ τὰ ὅποια ἀποτελοῦν τὴν ἀπαρχὴν τῆς ἐξορμῆσεως τῆς Ἐκκλησίας μας πρὸς συνέχισιν τοῦ μεγάλου προορισμοῦ, τοῦ ταχθέντος αὐτῇ ὑπὸ τοῦ Θεανθρώπου Ἰδρυτοῦ της. Διὰ τῶν Ἰδρυμάτων τούτων ἡ Ἐκκλησία μας σκοπὸν προτίθεται νὰ πρωτοστατήσῃ καὶ πάλιν εἰς τὴν ἀνοικοδόμησιν τοῦ ἐν πολλοῖς παρ' ἡμῖν καταπεσόντος οἰκοδομήματος τοῦ ἑλληνοχριστιανικοῦ πολιτισμοῦ.

Ἡ μακρῶν παρὰδοσις τῆς εὐρείας κοινωνικῆς ἀποστολῆς καὶ δράσεως τῆς Ἐκκλησίας ἀνεκδόπη πρὸς στιγμὴν κατὰ τὴν ὑποδούλωσιν τοῦ Γένους. Ἀμέσως ὁμως μετὰ τοὺς πρώτους χρόνους τῆς πτώσεως, ἡ Ἐκκλησία, «συνάγουσα ὡς ἡ ὄρνις ὑπὸ τὰς πτέρυγας τῆς νοσσοῦ ἐαυτῆς», ἀνέλαβεν αὐτὴ καθόλου τὴν πνευματικὴν διαπαιδαγώγησιν τοῦ Ἔθνους καὶ τὸ Σχολεῖον ἀνεπτύχθη, ὠργανώθη καὶ ἐλειτούργησεν εἰς τὸν περιβόλον αὐτῆς, εἴτε ὑπὸ τὴν μορφήν τοῦ «Κρυφοῦ Σχολείου», εἴτε ὑπὸ τὴν μορφήν τῶν μεγάλων ἔπειτα ἐκπαιδευτικῶν Ἰδρυμάτων τοῦ ὑποδούλου Ἑλληνισμοῦ, ἐπὶ κεφαλῆς τῶν ὁποίων ἦσαν ἡ μεγάλη τοῦ Γένους Σχολή, τὸ Ζάππειον καὶ τὸ Ἰωακείμειον Παρθεναγωγεῖον τῆς Πόλεως,

ἡ Θεολογικὴ καὶ ἡ Ἐμπορικὴ Σχολὴ τῆς Χάλκης, ἡ Εὐαγγελικὴ Σχολὴ καὶ τὸ Ὀμήρειον Παρθεναγωγεῖον τῆς Σμύρνης καὶ ἄλλαι ἀλλαχοῦ.

Δυστυχῶς, ἡ διὰ τῆς μεγάλης Ἐπαναστάσεως ἀπελευθέρωσις ἐνὸς μικροῦ μέρους τῆς Ἑλλάδος καὶ ἡ ἴδρυσίς τῆς Αὐτοκεφάλου Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας συνέπεσε μετὰ τὴν προοῦσαν ἐπικράτησιν τῶν ὑλιστικῶν θεωριῶν, αἵτινες ἐμμέσως ἐπηρεάσαν τὴν περαιτέρω ζωὴν καὶ δρασίμ τῆς ἐλευθέρου Ἐκκλησίας. Ἀντὶ νὰ συνεχίσῃ ἐν τῷ ἐλευθέρῳ Κράτει τὴν γόνιμον ἐκπαιδευτικὴν καὶ κοινωνικὴν τῆς παράδοσιν καὶ δρασίμ, ἡ Ἐκκλησία, δεσμευομένη καὶ ὑπὸ τῶν πρώτων πολιτικοκρατικῶν περὶ αὐτῆς νόμων καὶ διοργανουμένη ὑπὸ ξένων καὶ ἀλλοδόξων, ὑπεχρεώθη νὰ περιορισθῇ εἰς τὰ στενὰ ὅρια τῆς τυπικῆς τελέσεως τῆς λατρείας. Ὁ ἱερὸς Κληρὸς, ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν τῶν τοιούτων θεωριῶν, ἐθεωρήθη ὡς ἀναχρονιστικὸν καὶ ὀπισθοδρομικὸν σῶμα ἐν τῇ κοινωνίᾳ, τοῦ ὁποίου ἡ φθοροποιὸς δῆθεν ἐπίδρασις ἐπρεπε νὰ περιορισθῇ. Ἐντεῦθεν ἡ προοῦσα μορφωτικὴ καὶ πνευματικὴ κατάπτωσις αὐτοῦ, ἐντεῦθεν δὲ καὶ ἡ ἀγρία καὶ ἱερόσυλος λεηλασία τῆς ἀπεράντου Ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας, ἡ μετὰ βανδαλισμοῦ πρωτοφανῆς διαρπαγὴ καὶ αὐτῶν τῶν ἱερῶν σκευῶν καὶ κειμηλίων, καὶ ἡ οικονομικὴ κατάρρευσις τῆς ἐν τῷ ἐλευθέρῳ Κράτει Ἐκκλησίας, μετ' ἀπώτερον σκοπὸν τὴν ἐξουθένωσιν αὐτῆς καὶ τοῦ Κλήρου.

Ἐν τῷ τοιαύτῳ συνθήκῃ, ἡ Ἐκκλησία εὐρέθη εἰς πλήρη ἀδυναμίαν νὰ μεριμνήσῃ διὰ τὴν μόρφωσιν καὶ αὐτῶν τῶν στελεχῶν τῆς ἀκόμῃ, ἐφ' ὅσον καὶ αἱ τυχόν λειτουργοῦσαι Ἱερατικαὶ Σχολαί, παρὰ τὴν θέλησιν τῶν ἱδρυτῶν αὐτῶν—ὡς ἡ Ριζάρειος, ἥτις πρόκειται τρανὴ ἀπόδειξις τῶν λεγομένων—ἀντὶ ἱερέων ἐμόρφωνον διδασκάλους καὶ ἀνθρώπους δι' οἵανδήποτε ἄλλην ἀποστολὴν καταλλήλους. Πολὺ περισσότερον λοιπὸν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ ἐλευθέρου Ἑλληνικοῦ Βασιλείου δὲν ἦτο δυνατόν οὐδὲ κἄν σκέψῃς νὰ γεννηθῇ περὶ ἀναμείξεως αὐτῆς εἰς τὴν ἐν γένει ἀγωγὴν καὶ μόρφωσιν τῶν ἑλληνοπαίδων, πολλοὶ τῶν ὁποίων ἐν τούτοις, ἐφιέμενοι βαθυτέρας καὶ ἀληθῶς ἑλληνοχριστιανικῆς ἀγωγῆς, δὲν κατῴκουν νὰ ταξιδεύουν εἰς Κων-

σταντινούπολιν και εις Σμύρνην, δια να σπουδάσουν εις τας εκεί υπό την έποπτείαν της Έκκλησίας μεγάλας Σχολάς. Τοῦτο εἶναι ἓνα μοναδικόν γεγονός εις τήν Ἱστορίαν, τὰ τέκνα τῶν ἐλευθέρων να μεταβαίνουν δια να λάβουν τῆς παιδείας τὰ φῶτα εις τήν χώραν τῶν ὑποδούλων! Ἡ ὑπερεκατονταετής ἱστορία τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος ἔχει να ἐπιδείξη πολλοὺς ἐκ τῶν ἐξοχωτέρων ἐκκλησιαστικῶν και πολιτικῶν ἀνδρῶν, οἵτινες ὑπῆρξαν τρόφιμοι και ἀπόφοιτοι τῶν Σχολῶν τούτων, σειρά δὲ ἀτελεύτητος ἄλλων, ἀνδρῶν και γυναικῶν, προῆλθεν ἐξ αὐτῶν, οἵτινες ἔδρασαν εὐεργετικῶς καθ' ὅλας τὰς ἐκδηλώσεις τοῦ ἐθνικοῦ και κοινωνικοῦ μας βίου.

Ἄλλὰ δόξα τῷ Θεῷ! Ἡ χαμαιζήλος και ὀλεθρία περίοδος τοῦ ὕλισμοῦ ἔληξε πλέον δια τὸν ἐλεύθερον κόσμον. Ἡ τρομερὰ κοινωνική κρίσις ἀφ' ἑνός, ἀπότοκος τῶν ὕλιστικῶν θεωριῶν, ἔκαμε τὴν ἀνθρωπότητα να ἀνανήψη και να ἐπανεκτιμήσῃ τὰς ἀρχὰς και τὰ διδάγματα ταῦ Εὐαγγελίου. Ἡ θετική και εὐεργετική ἐτέρωθεν δρᾶσις τῶν Ἐκκλησιῶν ἐν μέσῳ τοῦ ἀρμαγεδῶνος τῶν δύο παγκοσμίων πολέμων, ἔδωκεν εις τοὺς λαοὺς να ἐννοήσουν ὅτι ἡ σωτηρία, ὄχι μόνον ὡς δογματική χριστιανική ἀλήθεια, ἀλλὰ και ὡς ἐγκόσμιος πραγματικότητα, εὐρίσκειται ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ.

Ὡς πρὸς ἡμᾶς δέ, αἱ ἐκατόμβαι τῶν κληρικῶν μας κατὰ τὴν δεινὴν περίοδον τῆς κατοχῆς και τῆς ἀνταρσίας και ἡ πολλαπλὴ φιλανθρωπική και κοινωνική δρᾶσις τῆς Ἐκκλησίας μας, συνήγειρε περὶ αὐτὴν μετὰ συγκινητικῶν ἐκδηλώσεων τὸ Πανελλήνιον. Τὴν μεταστροφὴν και τὴν νέαν ταύτην ἀντίληψιν ἀπέναντι τῆς Ἐκκλησίας μας ἀντικατοπτρίζει ἡ δια πρώτην φορὰν ἀπὸ ἐκατὸν εἴκοσι ἐτῶν σχετική κατανόησις, τὴν ὁποίαν ἐπέδειξεν ἡ Πολιτεία εις τὸ ζήτημα τῆς μισθοδοσίας τοῦ Ἐφημεριακοῦ Κλήρου, ὡς και ἡ δοθεῖσα ὑπόσχεσις, ὅτι αὕτη θὰ σεβασθῇ τὰ τελευταῖα λείψανα τῆς Ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας. Τὰ δύο ταῦτα ἐκ μέρους τῆς Πολιτείας ἀσμένως ἐσημείωσεν ἡ Ἐκκλησία, εὐελπιστοῦσα και εις περαιτέρω κατανόησιν και στενὴν συνεργασίαν ἐπ' ἀγαθῷ τοῦ περιουσιῶν Ἑλληνικοῦ λαοῦ. Ἦδη, ὑπὸ τοὺς αἰσίους τούτους οἰωνοὺς, ἔχουσα πλήρη συναίσθησιν τοῦ θείου αὐτῆς

ἐπὶ τῆς γῆς προορισμοῦ και βλέπουσα ἐλεύθερα τὰ ἐκτεταμένα πεδία τῆς πνευματικῆς αὐτῆς δράσεως, ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος μετὰ τῶν ἐπὶ μέρους θρησκευτικῶν και πνευματικῶν αὐτῆς Ἀδελφοτήτων, Ὁργανώσεων, Ἐνώσεων και Ὁμίλων, ἀπὸ ἐτῶν ἤδη θεοφιλῶς ἐργαζομένων, κατάρχεται τῆς πνευματικῆς και ἠθικῆς ἀνασυγκροτήσεως, παραλλήλως πρὸς τὴν ὑπὸ τοῦ Κράτους ἐνεργουμένην ὕλικὴν ἀνοικοδόμησιν τῆς Πατρίδος.

Ἀκριβῶς δέ, ἐκθέτων οἶονεὶ τὸ πρόγραμμα, τὸ ὁποῖον ἡ Ἐκκλησία θὰ ἀκολουθήσῃ εις τὸ ἔργον τῆς πνευματικῆς και ἠθικῆς ἀνασυγκροτήσεως, θὰ ἐπεθύμουν να προσθέσω ὀλίγας λέξεις εις τὰ ὅσα εἶπεν ὁ ἅγιος Γενικός Διευθυντῆς τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας, τῆς ἀποτελούσης τὸν ἐπίσημον ἐκπρόσωπον τῆς Ἐκκλησίας εις τὴν μορφωτικὴν αὐτῆς προσπάθειαν, καθηγητῆς κ. Β. Βέλλας.

Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος, μετὰ ἐκατὸν τριάκοντα ἐτῶν ἐλεύθερον βίον, κατώρθωσεν ἤδη ἀπὸ ἔτους να ιδρύσῃ τὸ Θεολογικὸν Οἰκοτροφεῖον, τὸ ὁποῖον στεγάζεται εις τὸ ἐπὶ τούτῳ παρὰ τῇ Μονῇ Πετράκῃ σύγχρονον μέγα κτίριον και τοῦ ὁποῖου ἡ χρησιμότης και ἡ σπουδαιότης εἶναι προφανεῖς. Σήμερον θεμελιούμεν εις τὸν ἔρημον σχεδὸν τούτον τόπον, τὸν ὁποῖον δραματιζόμεθα ἐντὸς ὀλίγου ὀλόκληρον γυναικείαν φοιτητοῦπολιν, τὸν Οἶκον τῆς Φοιτητρίας, εις τὴν ἀνέγερσιν τοῦ ὁποῖου θὰ ἀκολουθήσῃ ἡ ἀνέγερσις τοῦ Προτύπου Σχολείου Θηλέων και ἡ ἀνέγερσις τῆς Σχολῆς Διακονισσῶν.

Εἰς τὰ ἐκπαιδευτικὰ ἰδρύματα ταῦτα εἶναι ἀνάγκη, νομίζω, να τονίσω, ὅτι ἡ Ἐκκλησία δὲν πρόκειται να ἐπιδιώξῃ τὴν ἐφαρμογὴν προγραμμάτων διαφόρων ἀπὸ τὰ ἤδη κρατοῦντα. Ἡ Ἐκκλησία μας, και ὅταν τὰ Σχολεῖα διευθύνωνται ὑπ' αὐτῆς και εἶναι ἰδικά της, δὲν ἔχει τοιαύτην παράδοσιν να ἐπιβάλλῃ εις τὴν ἐκπαίδευσιν ἴδια συστήματα, μονομερῶς ἀποσκοποῦσα εις τὴν ἀνάπτυξιν ἐκκλησιαστικοῦ τινος ιδεώδους ἐν τῇ ἀγωγῇ. Ἡ Ἐκκλησία μας, ἐποπτεύουσα ἐπὶ τῆς ἐκπαιδεύσεως, ἀφῆκεν ἐν τῇ ὀργανώσει, λειτουργίᾳ και δράσει τῶν ἐκπαιδευτικῶν Ἰδρυμάτων ἀπόλυτον ἐλευθερίαν εις τὴν ἐφαρμογὴν τῶν νέων ἐκάστοτε και ὕγιῶν ἐκπαιδευτικῶν συστημάτων και κατευθύνσεων. Ἡ Ἐκκλησία ὁμως και

τὰ ἐκπαιδευτικά της Ἰδρύματα, σὺν τῇ πληρεστέρᾳ ἐφαρμογῇ τοῦ προγράμματος τῆς διδασκαλίας τῶν καθιερωμένων γνώσεων, θὰ ἐπιδιώξῃ κυρίως τὸν θρησκευτικὸν ἐμποτισμὸν τῆς ἡγέτιδος γυναικείας τάξεως, ὅχι ὑπὸ μορφήν τινα θρησκοληψίας, ἀλλ' ὑπὸ τὴν μορφήν τῆς ἐμπράκτου ἀσκήσεως τῆς εὐαγγελικῆς ἀρετῆς, ἣτις, ὡς γνωστὸν, δὲν εἶναι ἀπόρροια διδασκαλίας καὶ γνώσεως, ἢ τοῦλάχιστον μόνον γνώσεως, ἀλλὰ κυρίως καὶ κατ' ἐξοχὴν ἀποτέλεσμα ἀσκήσεως καὶ ἐθισμού.

Ἄλλ' ἐντεῦθεν ἀναφαίνεται πρόδηλος ἡ ἀνάγκη τοῦ οἰκοτροφειακοῦ συστήματος, τὸ ὁποῖον παρημελήθη παρ' ἡμῖν, ἐνῶ εὐρύτατα ἐφηρμόζετο εἰς τὰ ἀνώτερα Σχολεῖα τοῦ ὑποδούλου Ἑλληνισμοῦ καὶ ἐφηρμόσθη καὶ εἰς μερικά Σχολεῖα τῆς ἐλευθέρως Ἑλλάδος, ὡς τὸ Ἀρσάκειον καὶ τὸ κατὰ πάντα ἑλληνοπρεπέστατον Σχολεῖον Χίλλ, καὶ τὸ ὁποῖον μὲ τόσον θαυμάσια ἀποτελέσματα λειτουργεῖ πᾶρὰ τοῖς ἀγγλοσαξωνικοῖς κυρίως λαοῖς, ἀναπτύσσον φιλάλληλα συναισθήματα καὶ κοινωνικοὺς δεσμούς μεταξὺ τῶν τροφίμων, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὰ γερμανικὰ ἐκπαιδευτικά συστήματα, τὰ ὁποῖα πολὺ ὀλίγον ἐπηρεάζουν πέραν τῆς διανοητικῆς μηχανῆς τὸν ψυχικὸν κόσμον τοῦ ἀνθρώπου. Πόσον ἐπιτακτικὴ εἶναι ἡ ἀνάγκη αὕτη καταφαίνεται ἐκ τῆς συρροῆς τῶν ἑλληνοπαίδων εἰς τὰ ξένα Κολλέγια, παρ' ὅλα τὰ συμπαρομαρτοῦντα μειονεκτήματα τῆς φοιτήσεως εἰς σχολεῖα μὲ ξένην νοοτροπίαν. Ἐντεῦθεν προβάλλει ἀφ' ἑαυτῆς ἡ ὑπερτάτη σκοπιμότης τῆς ιδρύσεως Προτύπου Σχολείου Θηλέων, μὲ τὰ προτερήματα τῶν ξένων τοιούτων, ἀλλ' ἐπιπροσθέτως μὲ τὸ προσὸν τῆς ἑλληνικῆς ὀρθοδόξου παραδόσεως, τῶν ἠθῶν καὶ ἐθίμων καὶ τὴν νοοτροπίαν ἐν γένει τοῦ ὀρθοδόξου Ἑλληνοῦ.

Περὶ τὸν κρίνω νὰ ἐξάρω, ὡς προφανῆ, τὸν προορισμὸν τοῦ Οἴκου τῆς Φοιτητρίας ὑπὸ τὴν αἰγίδα καὶ προστασίαν τῆς Ἐκκλησίας, κυρίως διὰ τὰς ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν νεάνιδας, ὡς καὶ τὴν σκοπιμότητα τῆς χριστιανικῆς διαπαιδαγωγήσεως τῶν μελλοντικῶν στελεχῶν τῆς γυναικείας παρ' ἡμῖν κινήσεως. Ὡς πρὸς δὲ τὸν κοινωνικὸν προορισμὸν τοῦ παλαιοτάτου ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ θεσμοῦ τῶν Διακονισσῶν, τοῦ ὁποῦ μεγάλῃ χρήσις γίνεται ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ Ἀμερικῇ, τοῦ ἐπ' αἰσίοις οἰωνοῖς ἀνασυνι-

στομένου σήμερον καὶ παρ' ἡμῖν, δὲν νομίζω ὅτι εἶναι ἀνάγκη νὰ μακρογορήσω. Ἡ ἀναμφισβήτητος εὐεργετικὴ δρασις τῶν Ἐπισκοπριῶν Ἀδελφῶν καὶ τῶν Κατηχητριῶν, ὡς πολυτιμοτάτων βοηθῶν καὶ συνεργατῶν ἐν τῷ φιλανθρωπικῷ καὶ διδακτικῷ ἔργῳ τῆς Ἐκκλησίας κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη, προεξοφλεῖ τὴν θέσιν ἐν τῇ κοινωνίᾳ καὶ τὴν ἐπιτυχίαν τῶν μελλουσῶν Διακονισσῶν, αἵτινες θὰ εἶναι ἐφωδιασμένοι δι' εἰδικῆς μορφώσεως καὶ ἀγωγῆς.

Ἡ προσπάθεια βεβαίως αὕτη τῆς Ἐκκλησίας θὰ ἀπαιτήσῃ δαπάνας μεγάλας καὶ χρηματικὸν πόρον, τῶν ὁποῶν στερεῖται σήμερον ἡ Ἐκκλησία. Ἄλλ' ἄς μὴ ἀπατάται κανεὶς, ἐκλαμβάνων ὡς χιμαιρικὰ καὶ ἀπραγματοποίητα τὰ σχέδια ταῦτα. Ὁ σύνδεσμος τῆς ἀγάπης τῶν Χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν, παρὰ τὰς μεταξὺ αὐτῶν δογματικὰς διαφορὰς, ἐξησφάλισεν ἤδη εἰς ἡμᾶς τὰ πρῶτα χρηματικὰ κεφάλαια. Διὰ τοῦτο θεωρῶ καθήκον μου καὶ δρᾶττομαι τῆς εὐκαιρίας, ἵνα εὐχαριστήσω τὰς ξένας Ἐκκλησίας, τὰς συνεργαζομένας εἰς τὸ Οἰκουμενικὸν Συμβούλιον τῶν Ἐκκλησιῶν καὶ ἰδίᾳ τὰς Ἐκκλησίας τῆς Ἀμερικῆς, Καναδά, Ἀγγλίας, Σουηδίας, Νορβηγίας καὶ Ἑλβετίας, αἵτινες καὶ κατὰ τὴν ἐχθρικὴν κατοχὴν τῆς χώρας, ἀλλὰ καὶ μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν πολυειδῶς καὶ πολυτρόπως ἐβοήθησαν τὴν Ἐκκλησίαν μας, ἀπὸ δὲ τοῦ Μαΐου 1946 μέχρι 20 Νοεμβρίου 1950, διὰ τῶν διαφόρων ἀποστολῶν εἰς χρήματα, τροφίμα, ἱματισμὸν καὶ ἄλλα εἶδη, προσέφερον ὑπὲρ τὰ 5 δισεκατομμύρια δραχμῶν πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ ἑλληνικοῦ Κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ. Αἱ Ἐκκλησῖαι ὅμως αὗται δὲν ἠρέσθησαν εἰς ὑλικὴν μόνον βοήθειαν πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν μας, ἀλλὰ διὰ τῆς παροχῆς ἤδη τῶν πρώτων χρηματικῶν κεφαλαίων πρὸς ἀνέγερσιν τῶν πνευματικῶν τούτων Ἰδρυμάτων ἐνισχύουν καὶ συνεργοῦν σπουδαίως εἰς τὴν πνευματικὴν καὶ ἠθικὴν ἀνασυγκρότησιν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ. Παρὰ τὰς κακεντρεχεῖς θριαμβολογίας τῶν ἀπίστων, ἡ παγκόσμιος χριστιανικὴ ἀλληλεγγύη εἶναι ζῶσα πραγματικότης καὶ αἱ Ἐκκλησῖαι εἶναι ἠνωμένα ἐν τῷ συνδέσμῳ τῆς εἰρήνης.

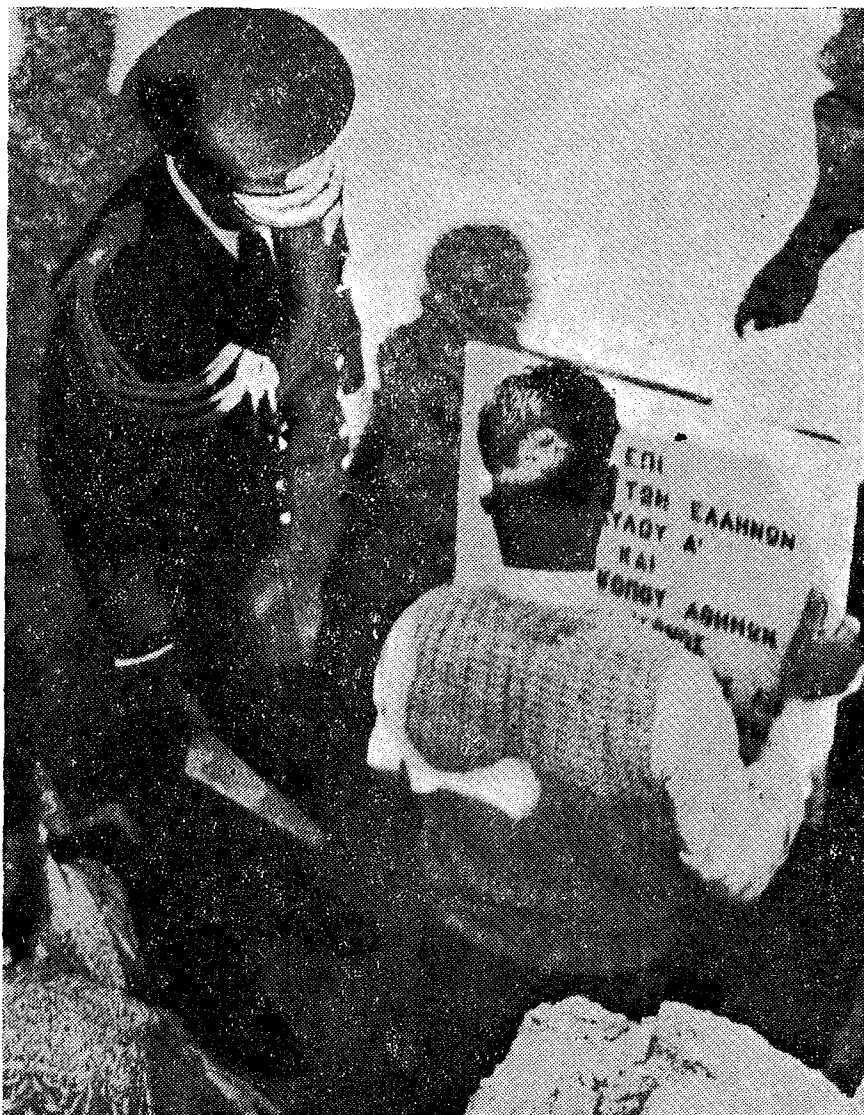
Παραλλήλως ὅμως πρὸς τὴν ἔξωθεν βοήθειαν ὑπάρχει ἡ ἑλληνικὴ πραγματικότης. Δὲν

ἐννοῶ τὸ Κράτος ἢ τοῦλάχιστον δὲν ἐννοῶ μόνον τὸ Κράτος. Ἡ Ἐκκλησία ἔχει πλήρη κατανόησιν τῶν πολλαπλῶν ὑποχρεώσεων τῆς Πολιτείας κατὰ τὴν σκληρὰν ταύτην περίοδον τῆς ἀνασυγκροτήσεως καὶ δὲν δύναται νὰ ἔχη παρ' αὐτῆς μεγάλας ἀξιώσεις. Ἐξαιτεῖται μόνον κατανόησιν καὶ δικαιοσύνην, καλὴν πίστιν καὶ ἐγκάρδιον συνεργασίαν πρὸς ἐπίτευξιν τῶν κοινῶν ἄλλως τε σκοπῶν καὶ ἐπιδιώξεων. Ὑπάρχει ὁμοῦς ὁ Ἑλληνικὸς λαός, ὁ ἐκλεκτὸς αὐτὸς λαός, μὲ τὴν ὑπέροχον ἀνθρωπιστικὴν του ἀντίληψιν, ὁ ὁποῖος ὁσάκις ἐπέισθη περὶ τῆς ὠφελιμότητος μιᾶς προσπαθείας οὐδέποτε ἀφῆκεν αὐτὴν ἀβοήθητον. Εἰς τὴν ἀστάθμητον μὲν, ἀλλὰ βεβαίαν ταύτην ἐνίσχυσιν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, εἴτε ὑπὸ τὴν μορφήν τῆς ἀτομικῆς ἰδιωτικῆς πρωτοβουλίας, εἴτε τῆς ὀργανωμένης τοιαύτης, ὑπολογίζομεν βασίμως διὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τοῦ ἀρχομένου μεγάλου ἔργου.

Καὶ ἤδη προσέλθετε, Μεγαλειότατε, ὅπως θεμελιώσωμεν τὸ ἔργον τοῦτο. Ἡ παρουσία Σας σήμερον ἐνταῦθα εἶναι βαθύτατα συμβολικὴ. Ἡ Ἐθνικὴ Δυναστεία, ἀποτελοῦσα τὴν συνισταμένην τῆς θελήσεως τοῦ Ἔθνους, διακηρύττει σήμερον τὴν χρησιμότητα καὶ τὴν ἀνάγκην τῆς περατώσεως τοῦ ἀρχομένου ἔργου. Τὸ Ἔθνος δὲν θὰ ἀπειθήσῃ εἰς τὴν ἐντολήν.

Ἀφοῦ κατόπιν ἐψάλη ὁ πολυχρονισμὸς τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως καὶ ὁ Ἐθνικὸς Ὕμνος, ὁ Βασιλεὺς καὶ ὁ Ἀρχιεπίσκοπος κατελθόντες κατέθηκαν τὸν θεμέλιον λίθον, ἐφ' οὗ ἦσαν ἀναγεγραμμένα: «Ἐπὶ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων Παύλου τοῦ Α' καὶ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος Σπυρίδωνος ἐτέθη ὁ θεμέλιος οὗτος λίθος τῇ ΚΣ' Νομβρίου 1950».

Μετὰ τὸ πέρας τῆς τελετῆς Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου, ἐπιθεωρήσας τὰ σχέδια τοῦ Οἰκοδομικοῦ συγκροτήματος τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας, ἐξέφρασε τὴν χαρὰν του διὰ τὴν νέαν ταύτην μεγάλην προσπάθειαν τῆς Ἐκκλησίας.

ΚΑΤΑΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΘΕΜΕΛΙΟΥ ΥΠΟ ΤΗΣ Α.Μ. ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ

Η Α. Μ. Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΚΑΤΕΡΧΟΜΕΝΟΣ
ΠΡΟΣ ΚΑΤΑΘΕΣΙΝ ΤΟΥ ΘΕΜΕΛΙΟΥ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ἐπειδὴ ἡ περὶ τὸν πρῶν Φλωρίνης καθηρημένον Μητροπολίτην Χρυσόστομον Καβουρίδην παλαιομερολογητικὴ παραसυναγωγή, κατόπιν τῶν δημοσίων ἀποκαλυφθέντων σκανδάλων καὶ ἐγκλημάτων τῶν ἀντιθέτων αὐτῆ γνωστῶν Παλαιομερολογητῶν προσπαθεῖ δι' ἀνακοινωθέντων ν' ἀποφυγῇ τὴν εὐθύνην καὶ ἀποδοκιμάζει ὀψίμως, διὰ δευτέραν ταύτην φορᾶν, ταῦτα, ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος πρὸς διαφώτισιν τοῦ Ὁρθοδόξου πληρώματος ἀνακοινοῖ τὰ κάτωθι :

1) Τὸν περιβόητον Ματθαῖον Καρπαθάκην ἐχειροτόνησεν ἀντικανονικῶς καὶ παρανόμως εἰς ψευδὲς πίσκοπον ὁ ἀνωτέρω καθηρημένος Χρυσόστομος Καβουρίδης, καίτοι κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἀντικανονικῆς ταύτης χειροτονίας ὁ Ματθαῖος ἦτο γνωστὸς ὡς ἀμαθὴς καὶ φανατικὸς καὶ ὑπόπτου βίου ταραξίας ἱερομόναχος, ἐπανειλημμένως παρασχὼν πράγματα εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος καὶ εἰς τὸ Ἅγιον Ὄρος καὶ τιμωρηθεὶς δι' αὐτά.

2) Εἰς βάρος τοῦ Χρυσοστόμου Καβουρίδου εἶναι καὶ τὸ ὅτι, καίτοι εἶχεν ἀναγκασθῆ οὗτος νὰ ἔλθῃ

εἰς ὄψιν μετὰ τοῦ Ματθαίου, εὐθύς μετὰ τὸν θάνατον αὐτοῦ, μόνον καὶ μόνον ἵνα οικειοποιηθῇ τὴν κατὰ τοὺς γνωστοὺς τρόπους κηθεῖσαν Μοναστηριακὴν περιουσίαν τοῦ Ματθαίου καὶ τοὺς σήμερον ὑπὸ κατηγορίαν ὁπαδούς αὐτοῦ, δὲν ἐδίστασε νὰ παλινωδῆ δι' ἀνακοινωθέντος καὶ νὰ ἀνακαλέσῃ ὅσα κατὰ τοῦ Ματθαίου εἶπε καὶ ἔγραψε, χαρακτηρισίας αὐτὰ «ὡς δημιουργήσαντα σκάνδαλα, καὶ ἀντιστρατευόμενα πρὸς τὰς ἀρχὰς τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ» (Φωνὴ τῆς Ὁρθοδοξίας ἀριθ. 86 σελίς 7).

Σημειωτέον ὅτι, ἐν τῷ αὐτῷ ἀνακοινωθέντι, πρὸς ἱκανοποίησιν τῆς παρατάξεως τοῦ Ματθαίου καὶ τῆς Μαριὰμ καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς, ὁ αὐτὸς Χρυσόστομος Καβουρίδης καὶ οἱ περὶ αὐτὸν ἀποτολμῶσι νὰ χαρακτηρισίωσι σύμπασιν τὴν ἀκολουθοῦσαν τὸ διορθωμένον Ἡμερολόγιον Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν ὡς σχισματικὴν, κηρύσσωσι δὲ τὰ μυστήρια αὐτῆς στερούμενα ἁγιαστικῆς Χάριτος, καὶ ὀρίζωσιν ὅτι πρὸς ἀποδοχὴν εἰς τὴν παραसυναγωγὴν αὐτῶν χριστιανῶν ἀκολουθοῦντων τὸ Νέον Ἡμερολόγιον, δεόν οὗτοι ὅπως ὑποβάλωσιν εἰς τοὺς Παλαιομερολογίτας «ὁμολογίαν, δι' ἧς νὰ καταδικάζωσι τὴν καινοτομίαν τῶν νεομερολογιτῶν καὶ νὰ κηρύσσωσι τὴν Ἐκκλησίαν αὐτῶν ὡς σχισματικὴν», νὰ χρίωνται δὲ οἱ προσχωροῦντες εἰς τὸν Παλαιομερολογητισμὸν «δι' Ἁγίου Μύρου Ὁρθοδόξου προελεύσεως, τὸ ὁποῖον εὐρίσκεται ἐν ἀφθονίᾳ παρ' αὐτοῖς» !! Ἐπὶ τοῦ τελευταίου τούτου τολμήματος ἐφιστᾶται ἰδιαιτέρως ἡ προσοχὴ τῶν Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν. Διότι γεννᾶται τὸ ἐρώτημα : πόθεν ἡ παραसυναγωγὴ αὕτη προμηθεύεται τὸ Ἅγιον Μῦρον «Ὁρθοδόξου προελεύσεως», ἐφ' ὅσον πᾶσαι αἱ Ὁρθόδοξοι Ἑλληνικαὶ Ἐκκλησίαι λαμβάνουσι τὸ Ἅγιον Μῦρον ἐκ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου ;

Ταῦτα πρὸς γνῶσιν καὶ προφύλαξιν τοῦ Ὁρθοδόξου πληρώματος. Διότι ἡ παλαιομερολογητικὴ ἀνταρσία ἐν τῷ συνόλω τῆς εἶναι πλάνη ὀφειλομένη εἰς φιλοδοξίας, ἐκμεταλλεύσεις καὶ ἰδιοτελεῖς σκοπῶν.

Ἐκ τοῦ Γραφείου Τύπου τῆς Ἱεράς Συνόδου
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

ΕΚ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ ΑΘΗΝΩΝ

Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος κ. Σπυρίδων ἀπῆλθονεν ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ βασιλέως τῆς Σουηδίας Γουσταύου τοῦ Ε' συλλυπητήρια γράμματα πρὸς τὸν Ἀρχιεπίσκοπον Οὐψάλας Δρα Μπριλλὸν καὶ τὸν ἐν Ἀθήναις Πρεσβευτὴν τῆς Σουηδίας κ. Ἀμίνοφ.

Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ διεβίβασε πρὸς τοὺς ἀνωτέρω καὶ τὰς εὐχαριστίας Αὐτοῦ καὶ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος διὰ τὴν πρὸς τὴν Ἑλλάδα ἀγάπην τοῦ Σουηδικοῦ Λαοῦ, ἧτις τόσον γεναιοφρόνως ἐξεδηλώθη καὶ ἐκηλοῦται.

Πράγματι, πλὴν τῆς γνωστῆς τοῖς πᾶσι συνδρομῆς, ἣν παρέσχε πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν Λαὸν κατὰ τὴν σκληρὰν περιόδον τῆς κατοχῆς, ὁ Σουηδικὸς Ἐρυνθρὸς Σταυρός, αἱ ἐν Στοκχόλμῃ καὶ Γκότεμπουργκ Ὁργανώσεις τοῦ Σουηδικοῦ Ἐρυνθροῦ Σταυ-

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΑΝΔΡΕΑΣ

(30 Νοεμβρίου)

Ο Ἀπόστολος Ἀνδρέας, υἱὸς τοῦ Ἰωάν, κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς κλήσεώς του ὑπὸ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἠσχολεῖτο περὶ τὴν ἄλιευτικὴν ἐν Καπερναούμ, μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ του Πέτρου, κατήγετο ὁμοίως ἐκ Βηθσαϊδά¹. Ἡ πόλις αὕτη ἔκειτο ἀνατολικῶς τοῦ Ἰορδάνου, παρὰ τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας, εἶχε δὲ προσφάτως τότε ἀνακτισθῆ ὑπὸ τοῦ τετραρχοῦ Φιλίππου μετονομασθεῖσα εἰς Ἰουλιάδα. Ἐκ τῆς φράσεως «Βηθσαϊδὰ τῆς Γαλιλαίας» ἐν Ἰωάννου 12, 21 συνάγεται ὑπὸ τινων ὅτι ὑπῆρχον δύο πόλεις φέρονται τὸ ὄνομα τοῦτο, ἡ Βηθσαϊδὰ τῆς Γαλιλαίας καὶ ἡ Βηθσαϊδὰ Ἰουλιάς, καταβάλλεται δὲ προσπάθεια νὰ στηριχθῆ ἡ ὑπόθεσις ἐπὶ τῶν ἐν Ἰωάννου 6, 16 ἐξ ἀναφερομένων κινήσεων τοῦ Χριστοῦ. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἡ Βηθσαϊδὰ, ἐξ ἧς κατήγετο ὁ Ἀνδρέας, θὰ ἦτο πιθανῶς προάστειόν τι τῆς Ἰουλιάδος, κείμενον ἴσως ἐπὶ τῆς δυτικῆς ὀχθῆς τοῦ Ἰορδάνου. Δὲν ὑπάρχουν ὁμοίως σχετικαὶ πληροφορίαὶ πρὸς στήριξιν τῆς ὑποθέσεως ταύτης καὶ πρέπει νὰ

1. Ἰωάνν. 1, 44.

ροῦ καὶ τοῦ Σουηδικοῦ Ταμείου Προστασίας Παιδιῶν, ἐξηκολούθησαν καὶ μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν νὰ παρέχουσι γενναιοδωρῶς τὴν ἀρωγὴν των.

Οὕτω ἰδρῦθησαν ἐν Ἠπειρῷ εἰς Ἰωάννινα, Πρέβεζαν, Ἄρταν, Φιλιπιάδα, Παραμυθίαν, Φιλιάτες, Πάργαν, Κόνιτσαν καὶ Μέτσοβον 10 Σουηδικοὶ Βρεφικοὶ Σταθμοί, μὲ τελείας ἐγκαταστάσεις, ἐνθα, πλὴν τῆς ἱατρικῆς περιθάλψεως, παρέχονται ἐνίσχυσις καὶ ἱματισμὸς καὶ τροφίμα διὰ τὰ παιδιὰ τῶν περιφερειῶν αὐτῶν.

Μεγάλαι ποσότητες ἱματισμοῦ καὶ λοιπῶν ἐφοδίων ἀπεστάλησαν πρὸς τὸν Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον ὑπὸ τῶν Σουηδικῶν Ὄργανώσεων καὶ διετέθησαν εἰς συμμοριοπλήκτους.

Τὴν 3ην Ἰανουαρίου 1950 ἐκομίσθη εἰς Πειραιᾶ ἱματισμὸς βάρους 53 τόννων, ἀποσταλεὶς ἐκ Στοκχόλμης ὑπὸ τοῦ Σουηδικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ.

Τὴν 23ην Μαΐου ἐκομίσθησαν εἰς Πειραιᾶ 17 τόννοι γεωργικῶν ἐργαλείων καὶ 5 τόννοι μαρμελάδας, ἀποσταλέντα ὑπὸ τῶν ἐν Στοκχόλμῃ Ὄργανώσεων τοῦ Σουηδικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ καὶ τοῦ Σουηδικοῦ Ταμείου Προστασίας Παιδιῶν.

Τὴν 17ην Ἰουλίου ἐκομίσθησαν εἰς Πειραιᾶ 12 τόννοι ἱματισμοῦ, κλινῶν ἐστρατείας καὶ γεωργικῶν ἐργαλείων, ἀποσταλέντα ὑπὸ τῶν ἐν Γκότεμπουργκ Ὄργανώσεων τοῦ Σουηδικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ καὶ τοῦ Σουηδικοῦ Ταμείου Προστασίας Παιδιῶν.

Τὴν 17ην Σεπτεμβρίου ἐκομίσθησαν 2.500 χιλιόγραμμα ἱματισμοῦ καὶ μουρουνελαίου, δωρεὰ τοῦ ἐν Στοκχόλμῃ Σουηδικοῦ Ταμείου Προστασίας Παιδιῶν.

Τέλος τὴν 20ὴν καὶ 28ην Νοεμβρίου ἐκομίσθησαν 10 τόννοι ἱματισμοῦ. Καὶ αἱ δύο τελευταῖαι αὗται ἀποστολαὶ ἐδωρήθησαν ὑπὸ τοῦ ἐν Στοκχόλμῃ Σουηδικοῦ Ταμείου Προστασίας Παιδιῶν.

(Ἐκ τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν)

δεχθῶμεν ὅτι μία μόνον πόλις ὑπὸ τὸ ὄνομα Βηθσαϊδὰ ὑπῆρχεν ἐν Γαλιλαίᾳ¹.

Εἶναι γνωστὸν ὅτι ἡ Βηθσαϊδὰ, φέρουσα πλεόν καὶ ἔθνικὸν ὄνομα, εἶχε καταστῆ ἑλληνιστικὴ πόλις, μὲ προφανῆ ἐπιρροὴν τῶν ἑλληνικῶν τρόπων ἐπὶ τῆς ζωῆς τῶν Ἰουδαίων κατοίκων αὐτῆς, φαίνεται δὲ ὅτι καὶ ὁ Ἀνδρέας εἶχεν ὑποστῆ τοιαύτην ἐπίδρασιν, ἐφ' ὅσον ἔλαβε καὶ ὄνομα ἑλληνικόν. Ἐπεισδιδόν τι ἐν τῷ Εὐαγγελίῳ τοῦ Ἰωάννου δεικνύει, ὅτι ἐγνώριζε καλῶς καὶ τὴν ἑλληνικὴν γλῶσσαν. Ὅταν οἱ Ἕλληνες ἐπισκέπται τῆς Ἱερουσαλὴμ, οἵτινες βεβαίως δὲν ἐγνώριζον τὴν ἀραμαϊκὴν, ἠθέλησαν νὰ συναντήσουν τὸν Ἰησοῦν Χριστόν, ἀπηλυθύνθησαν πρὸς τοὺς δύο ἑλληνικά ὀνόματα φέροντας καὶ προφανῶς ὁμιλοῦντας τὴν ἑλληνικὴν μαθητῶν, τὸν Φίλιππον καὶ τὸν Ἀνδρέαν, οἵτινες καὶ εἰσήγαγον τοὺς εἰς τὸν Χριστόν².

Ἄλλ' ὁ Ἀνδρέας οὐδεμίαν ἱκανοποίησιν εὔρε εἰς τὴν πρὸς τὸν ἑλληνομὸν ἐπαφὴν του καὶ ἐστράφη πρὸς τὴν παλαιάν του θρησκευτικὴν παράδοσιν, προστεθεὶς εἰς τοὺς κύκλους τῶν ζηλωτῶν Ἰουδαίων, οἵτινες ἐπεδίωκον τὴν ἐπιστροφὴν εἰς τὴν ἀγνὴν καὶ ἀδιάφορον θρησκευτικὴν καὶ κοινωνικὴν ζωὴν τῶν παλαιότερων χρόνων, ὅταν δὲ ἐνεφανίσθη ὁ Ἰωάννης ὁ Βαπτιστής, ἐγένετο μαθητῆς του. Ὁ Ἰωάννης προητοίμασε καθ' ὅλα τοὺς μαθητῶν του διὰ τὴν ὑποδοχὴν τοῦ Λυτρωτοῦ, ἀλλὰ προσέβη καὶ εἰς ἐιδικὴν ἐνέργειαν πρὸς δήλωσιν τῆς ταυτότητος τοῦ Λυτρωτοῦ. Εἰς τινὰ ἐπίσκεψιν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς τὸν Ἰορδάνην, ἔδειξε τοῦτον πρὸς δύο ἐκ τῶν μαθητῶν του εἰπὼν «Ἴδε ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ». Οἱ δύο μαθηταί, ἐκ τῶν ὁποίων πρῶτος ἦτο ὁ Ἀνδρέας, ἐξέφρασαν τὴν ἐπιθυμίαν νὰ ἀκολουθήσουν τὸν Χριστόν, τοῦτο δὲ ἐγένετο δεκτόν. Ἀμέσως τότε ὁ Ἀνδρέας ἐκάλεσε καὶ τὸν ἀδελφόν του Πέτρον, παρουσιάσας αὐτὸν εἰς τὸν Ἰησοῦν Χριστόν³. Οὕτω ὁ Ἀνδρέας κατέστη ὁ πρῶτος μαθητῆς τοῦ Κυρίου.

Εἶναι πιθανόν ὅτι ὁ Ἀνδρέας μετὰ τῶν λοιπῶν ἐκ τῶν πρώτων μαθητῶν δὲν ἐκλήθη ὀριστικῶς κατὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην. Βραδύτερον συνέχισαν τὰς ἀλιευτικὰς των ἐργασίας ἐν Καπερναούμ, ἡ δὲ ὀριστικὴ των κλήσις περιγράφεται ὑπὸ τῶν Συνοπτικῶν Εὐαγγελίων⁴. Κατ' αὐτὴν ὁ Χριστὸς παρήγγειλεν εἰς τοὺς γνωστούς του ἤδη καὶ θιασώτας ἀλιεῖς νὰ ἐγκαταλείψουν τὰ δίκτυα καὶ νὰ καταστούν «ἀλιεῖς ἀνθρώπων». Ὅτι οὗτοι ἦσαν ἤδη παρεσκευασμένοι νὰ δεχθῶν τὴν κλήσιν, δεικνύεται ὑπὸ τῆς παρατηρήσεως τοῦ Ματθαίου καὶ τοῦ Μάρκου «οἱ δὲ εὐθέως (καὶ εὐθύς) ἀφέντες τὰ δίκτυα ἠκολούθησαν αὐτῷ». Ἡ προθυμία αὕτη θὰ ἦτο ἀνεξήγητος ἐὰν δὲν εἶχε προηγηθῆ προπαρασκευὴ τις καὶ ἐὰν οἱ μαθηταὶ δὲν εἶχον σχηματίσει τὴν πεποίθησιν ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἦτο ὁ Μεσσίας.

Ὁ Ἀνδρέας, ὅστις ἤδη διὰ τῆς κλήσεως κατέστη

1. Βλ. G. A. Smith, Historical Geography of the Holy Land, σελ. 457.

2. Βλ. Ε. Ἀντωνιάδου, Τὸ πρόβλημα τῆς γλώσσης τοῦ Ἰησοῦ, Ἀθήναι, 1933, σελ. 165 ἐξ.

4. Ἰωάνν. 1, 35-43.

3. Ματθ. 4, 20 ἐξ., Μάρκ. 1, 16 ἐξ.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΩΝ ΣΤΗΛΗ

Ἡ νέα ἐξόρμησις.

Παρά τὴν μικρὰν τῆς ἡλικίαν, ἢ παρὰ τῇ Ἱερῷ Συνόδῳ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος λειτουργοῦσα Ἀποστολικὴ Διακονία πολλὰ καὶ σημαντικὰ ἔχει μέχρι τοῦδε ἐπιτελέσει ἐν τῷ ἔργῳ τῆς συστηματικοῦ ἡσέως καὶ τοῦ συντονισμοῦ τῆς πνευματικῆς καὶ ἠθικῆς τῆς Ἐκκλησίας ἀποστολῆς, τὸ μὲν διὰ τῆς παρὰ τὴν μονὴν Πετρακῆ λειτουργοῦσης Σχολῆς Ἱεροκηρῶν, Κατηχητῶν καὶ Ἐξομολόγων, τὸ δὲ διὰ τοῦ αὐτόθι μεγάλου Θεολογικοῦ Φοιτητικοῦ Οἰκτροφείου, διὰ τῶν πρὸς σπουδὰς ἀνωτέρας εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ὑποτροφειῶν καὶ τοῦ εὐρυτάτου ἐκδοτικοῦ τῆς προγράμματος. Ἀπὸ τῆς ἐν τῷ περιβάλλῳ ὄμως τοῦ παρὰ τὸ Δαφνὶ Ἱεροῦ προσκυνήματος τῆς ἁγίας Βαρβάρας ἑναγχοῦ θεμελιώσεως ἐνὸς εὐρέως συγκροτήματος τριῶν εὐαγῶν Ἱδρυμάτων, ἧτοι Σχολῆς Διακονισσῶν, οἴκου Φοιτητρίας καὶ Προτύπου Κολλεγίου Θηλέων, ἢ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος διὰ τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας ἀπευδύθη εἰς ἔργον ἔτι εὐρυτέρας πνοῆς, τοῦ ὁποῖου ἡ σημασία τυγχάνει δυσπολογιστος. Πρῶτην φορὰν καθίσταται δυνατὸν νὰ στραφῇ συστηματικῶς, μονίμως καὶ ἀποτελεσματικῶς ἢ προσοχῇ τῆς Ἐκκλησίας εἰς τὸν γυναικεῖον παράγοντα

ὁ πρῶτος μαθητῆς, καλούμενος ἔκτοτε πρωτόκλητος, κατεῖχεν ἐν γένει σπουδαίαν θέσιν μεταξὺ τῶν μαθητῶν. Ὡς γνωστὸν, οἱ κατάλογοι τῶν μαθητῶν παρουσιάζουν τοὺς μαθητὰς διηρημένους εἰς τέσσαρας τετράδας, ὃ δὲ Ἀνδρέας ἀναφέρεται πάντοτε εἰς τὴν πρώτην. Παρὰ Ματθαίῳ¹ καὶ Λουκᾶ² ἀναφέρεται δεύτερος μετὰ τὸν Πέτρον, παρὰ δὲ τῷ Μάρκῳ³ καὶ ἐν ταῖς Πράξεσιν⁴ τέτατος μετὰ τὸν Πέτρον, Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην. Εἶναι βεβαίως φυσικὸν ὅτι ὁ ἐνθουσιώδης Πέτρος ἐπεσκίαζε τὸν ἀδελφόν του Ἀνδρέαν, ὅστις πολλαχῶ ἀναφέρεται ὡς «ἀδελφὸς Σίμωνος Πέτρου» ἢ «ἀδελφὸς αὐτοῦ»⁵, εἶχεν ὅμως καὶ οὗτος πολλὴν ἐκτίμωσιν καὶ παρρησίαν παρὰ τῷ Χριστῷ. Ὁ Χριστὸς ἐπεσκέφθη τὴν οἰκίαν αὐτοῦ καὶ τοῦ Πέτρον ἐν Καπερναοῦμ, θεραπεύσας ἐκεῖ καὶ τὴν πενθερὰν τοῦ Πέτρου⁶. Ὡς ἐλέχθη ἤδη, μετὰ τοῦ Φιλίππου εἰσήγαγε τοὺς Ἕλληνας πρὸς τὸν Χριστόν, ἄλλοτε δὲ προσήγαγε τὸ παιδάριον μὲ τοὺς πέντε ἄρτους καὶ δύο ἰχθῦς⁷. Μετὰ τοῦ Πέτρον, Ἰακώβου καὶ Ἰωάννου, ἠρώτησε τὸν Χριστὸν ἐπὶ τοῦ ὄρους τῶν ἐλαιῶν περὶ τῶν ἐσχάτων χρόνων καὶ σημείων⁸.

Εἶναι ἀναμφισβήτητον ὅτι ζῶντος τοῦ Κυρίου εἰργάσθη ἐν Παλαιστίνῃ μετὰ τῶν λοιπῶν μαθητῶν πρὸς προετοιμασίαν τοῦ ἐδάφους διὰ τὴν ἀποδοχὴν τοῦ κηρύγματος τοῦ Χριστοῦ, ἄλλαι ὅμως πληροφορίες δὲν δίδονται ἐν τῇ Καινῇ Διαθήκῃ περὶ αὐτοῦ, τοῦ βιβλίου τῶν Πράξεων περιοριζομένου εἰς τὴν μνείαν τοῦ ὀνόματός του ἐν τῷ καταλόγῳ τῶν ἑνδεκα⁹.

[Ἐπεταί τὸ τέλος]

ΠΑΝΑΓ. ΧΡΗΣΤΟΥ

1. 10, 2. 2. 6, 12. 3. 3, 14. 4. 1, 13.
5. Ματθ. 19, 2. Λουκ. 6, 12, Ἰωάνν. 1, 40.
6. Μάρκ. 1, 29 εἰς. 7. Ἰωάνν. 6, 8.
8. Μάρκ. 13, 3. 9. Πράξ. 1, 13.

ὡς σημαντικώτατον μοχλὸν τῆς διαπλάσεως τῆς νεολαίας καὶ τῆς κοινωνικῆς ἀναπλάσεως ἐπὶ τῇ βάσει τῶν κοσμοσωτηρίων χριστιανικῶν ἀρχῶν, εἰς τὴν ἐμπέδωσιν τῶν ὁποίων εἰς πάσας τὰς κοινωνικὰς τάξεις ἀποβλέπει τὸ ὅλον ἔργον τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας. Εἰς τὸν Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Σπυριδῶνα, τὸν τόσον ἐνθέρμως ἐναγκαλισθέντα τὸν ἐξαίρετον τοῦτον ἐκκλησιαστικὸν Ὄργανισμόν, τὸ χριστιανικὸν πλήρωμα εὐχεται ὅπως τὸν ἴδῃ θεμελιούντα καὶ ἄλλην σειρὰν εὐαγῶν τῆς Ἐκκλησίας ὁργάνων, δι' ὧν νὰ συνεχισθῇ ἢ ἐν τῷ ἑλληνικῷ προαγωγῇ καὶ κραταίωσιν τοῦ ἑλληνοχριστιανικοῦ πολιτισμοῦ.

Τὸ ἑλληνικὸν χῶμα.

Ἐκψυαν καὶ ἐφίλησαν τὸ χῶμα τῆς γλυκείας ἑλληνικῆς γῆς ἅμ' ὡς ἐπάτησαν τὸ πάτριον ἔδαφος τὰ ὀλίγιστα ἐπαναπατριωθέντα ἑλληνοπαῖδα. Ὅσοιδήποτε κἄν κατεβλήθη ἐπὶ τόσον χρόνον προσπάθεια πρὸς ψυχικὴν τῶν διαστροφὴν, τῆς Ἑλλάδος τὸ φῶς καὶ τὸ πνεῦμα ὑπῆρξε κατ' ὅλην τὴν αἰχμαλωσίαν ἰσχυρὸν ἀντίδοτον κατὰ πάσης μολύνσεως. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἐκδηλοῦται ἡ δύναμις τοῦ ἑλληνισμοῦ εἰς τὰς ἀγνάς καὶ ἀδιαφθόρους ψυχάς. Εἰκοστὰς μόνον ἐκ τῶν ἀρπαγέντων μᾶς ἐπιστράφη. Αἱ δὲ δεκάδες τῶν χιλιάδων ποῦ; Εἶνε τὸ ἀγωνιώδες τῆς ἑλληνικῆς γῆς ἐρώτημα πρὸς τὸν ἀμαρτήσαντα γείτονα. Θέλομεν νὰ ἐλπίζωμεν, ὅτι τὴν πενιχρὰν αὐτὴν ἀπατρισημὸς καὶ τῶν ὑπολοίπων.

Ἐπὶ τῇ νέᾳ μισθοδοσίᾳ τοῦ Κλήρου.

Πρὸς τὸν Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον ἀποστάλη ἐκ Κομοτηνῆς τὸ ἀκόλουθον τηλεγράφημα:

«Ἐφημεριακὸς Κλῆρος Ἱερῶς Μητροπόλεως Μαρωσίας καὶ Θάσου παρακολοθηθεὶς οκληροῦς ἀγῶνος Ὑμετέρας Μακαριότητος διὰ τὴν ἐν γένει ἀνορθωσίν του, πληροφορηθεὶς δὲ παρὰ τοῦ ἡμερησίου τύπου τὴν ὑπογραφήν παρὰ τῶν ἀρμόδιων σχετικῶν διατάγματων διὰ τὴν αὐξησίν τῆς μισθοδοσίας του, εὐλαβῶς ὑποβάλλει θερμοτάτας εὐχαριστίας καὶ εὐγνωμοσύνην του δι' ἐπιδειχθέν ἀμέριστον ἐνδιαφέρον Ὑμῶν ὑπὲρ ἀνορθώσεως τοῦ πενομένου κλήρου, ὑποσχόμενος ὅτι θὰ συνεχίσῃ τοὺς θεροσκευτικoὺς καὶ ἐθνικοὺς του ἀγῶνας, βαδίζων ἐπὶ τῆς ὁδοῦ τοῦ μαρτυρίου, χαραχθείσης ὑπὸ τῶν μεγάλων τῆς Ἐκκλησίας τέκνων. Ἐνδόμυχοι εὐχαὶ ἡμῶν καὶ οἰκογενειῶν ἡμῶν, ἀποταξάντων φάσμα πείνης χάρις ἐνεργειῶν σεπτῆς ἐκκλησιαστικῆς κορυφῆς, ὑπὲρ εὐτυχίας καὶ μακροημερεύσεως Ὑμῶν καὶ Ἀγίων Συνοδικῶν.

Διὰ τοὺς ἐφημερίους Μαρωσίας-Θάσου

Οἰκονόμος Βεζυρβόπουλος Ἀρχιμανδρίτης, Λάμπρος Παρρῶς Πρωτοπρεσβύτερος, Παπανικολάου Ἰερούς, Ἰωάννης Ράξης Ἰερούς, Ἀπόστολος Μαλλῆς Ἱερούς κ.λ.π.

Καὶ ἄλλη λύσις.

Ὡς ἀναγράφεται ἐν τοῖς Χρονικοῖς, ἐλύθη ἐπὶ τέλος καὶ τὸ ἄλλο ἱκανῶς χρονίσαν ζήτημα, τὸ τῆς καὶ εἰς τὸν ἐφημεριακὸν κλῆρον τῆς Λωδεκανήσου ἐπιεικτέσεως τῆς ὑπὸ τοῦ Κράτους μισθοδοσίας αὐτοῦ, χάρις εἰς τὰς προσπαθείας τῆς ἐν τῷ Ὑπουργείῳ Παιδείας Γενικῆς Διευθύνσεως θεροσκευμάτων καὶ τὸ ζωηρὸν ἐνδιαφέρον τῶν Ὑπουργῶν Θεροσκευ-

μάτων-Παιδείας και Οικονομικών. Ἡ ἐνδελεχὴς τοῦ ζητήματος μελέτη ἀπέδειξε, ὅτι, ὡς ἐκ τῆς ἐξαιρετικῶς δυσχεροῦς οἰκονομικῆς καταστάσεως τῶν κατοίκων τῆς Δωδεκανήσου, ὡς και τῆς συνεπείᾳ τούτου ἐλαχίστης ἀποδόσεως τῆς ἐνοριακῆς εἰσφορᾶς, θὰ καθίστατο ἀδύνατος ἡ ἐπιβεβλημένη τοῦ δωδεκανησιακοῦ Κλήρου οἰκονομικὴ ἐνίσχυσις ἄνευ τῆς και εἰς τὴν Δωδεκάνησον ἐφαρμογῆς τῶν ὑπὲρ τοῦ ὀρθοδόξου τῆς Ἑλλάδος κλήρου ληφθέντων μέτρων.

Τὰ διαζύγια.

Ἀνοιχθῶς και παρ' ἡμῖν ἀφ' ἱκανοῦ σημειοῦται ἡ και εἰς ἄλλας κοινωνίας παρατηρηθεῖσα αὐξησις τοῦ ἀριθμοῦ τῶν διαζυγίων, ἀπότοκος τῶν μεγάλων ἐκ τῶν πολέμων και τῶν ἀντιχριστιανικῶν ρευμάτων κοινωνικῶν ἀναστατώσεων. Αἱ διαστάσεις τοῦ καικοῦ παρ' ἡμῖν προκαλοῦν εἰς τὰς ὑγιεῖς τάξεις τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ ἔντονον ἐξέγερσιν κατὰ τῆς κοινωνικῆς ταύτης πληγῆς, ἡ ἕκτισις τῆς ὁποίας ἤγαγε τὴν Ἱερὰν Σύνοδον νὰ προβῆ εἰς τὴν λήψιν τῶν ἐπιβαλομένων μέτρων ἀναστολῆς τοῦ τόσον ξένου πρὸς τὴν ἑλληνικὴν οἰκογενειακὴν ἀρετὴν φαινομένου. Διότι τυγχάνει πανθομολογουμένη ἡ ὄντως χριστιανοπρεπῆς συνοχὴ τῆς ἑλληνικῆς οἰκογενείας, τὸ ἀσάλευτον τῶν ἱερῶν τῆς ὁποίας βάσειον ἀπετέλεσε θρυλικὸν κανόνα ἐν τῇ διαδοχῇ τῶν ἑλληνικῶν γενεῶν.

Bernard Shaw.

*Ὁ θάνατος τοῦ διασήμου παραδοξολόγου τῆς ἀγγλικῆς λογοτεχνίας ἔδωκεν ἀφορμὴν νὰ ἐξαρθῇ ὑπὸ τοῦ παγκοσμίου τύπου ἡ πνευματικὴ του παραγωγή, ἡ εὐφυΐα του, ἡ κριτικὴ του, ἡ παραδοξογραφία του, και νὰ κολακευθῇ ὑπὸ πολλῶν θαναμαστῶν του και ὡς «προφήτης» και ὡς «μέγας μεταφυσικὸς φιλόσοφος». ὀλίγιστα ὁμως ἐγράφησαν περὶ τῆς ἐναντι τοῦ χριστιανισμοῦ στάσεώς του. Ἄν δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς ἐντελῶς ἀθρησκος, πάντως δὲν ἦτο χριστιανός τῆς Ἀγ. Γραφῆς εἶχεν ἐλαχίστην γνῶσιν, ἀπὸ ὅ, τι ἐγνώριζε περὶ τῶν Ἐδαγγελίων πενιχρὸν ἐν τῇ εἰσαγωγῇ του εἰς τὸ ἔργον του *Androcles and the Lion* (1912), ἐθαύμαζε μόνην τὴν διδασκαλίαν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, τὸν ὁποῖον δὲν ἐγνώριζεν ὡς Σωτῆρα· παρεδέχετο τὸν Θεὸν ὡς ἐγκόσμιον δημιουργικὴν δύναμιν κατὰ τὴν μερξονικὴν θεωρίαν τῆς δημιουργικῆς ἐξελίξεως· ἠρέσκετο εἰς τὴν φιλοσοφίαν τοῦ Μάρξ· ἐπεδοκίμαζε τὸ ὀλοκληρωτικὸν κράτος· ἐπιδεικτικῶς ὑπεγράμμειεν εἰς τὰ ἔργα του τὴν πρὸς τὸν χριστιανισμὸν ἀντιπάθειάν του· ἐν γένει δ' ἡ δξύνους, ἀλλ' ἄνευ οἰουδήποτε βάνους ἀρνητικῆς κριτικῆς του περιωρίζετο εἰς τὸ νὰ κρημνίζῃ μᾶλλον, παρὰ νὰ οἰκοδομῇ.

Και ἄλλος συνοδοιπόρος.

*Ἀπό τινος και ἐκ τῶν τάξεων τοῦ γαλλικοῦ κλήρου ἐμφανίζεται ἐκπηδήσας συνήγορος τῆς ὀπισθεν τοῦ γνωστοῦ παραπετάσματος «ἰδεολογίας», ὑπογράφόμενος μὲν ὡς «ἄββᾶς» Μπουλιέ, χρησιμοποιῶν δ' ὁμως τὴν δῆθεν ἱερατικὴν ιδιότητά του πρὸς ἐξαπάτησιν τοῦ κοινοῦ, ἀφοῦ εἶναι ἤδη καθηρημένος ὑπὸ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου τῶν Παρισίων διὰ τὰς κομμουνιστικὰς δημοσιογραφικὰς ἐξορμήσεις του. Θαμβωθεὶς ὁ

τέως ἱερεὺς οὔτος ἀπὸ τὸν «ἥλιον τοῦ νέου κόσμου πὸν διανοίγει διὰ τὸ μέλλον ἄλλην ὁδόν», δι' ἀρθρογραφίας του ὑπὸ τὸν τίτλον «Νέα ρεύματα και Ἐκκλησία» ἐνθουραισθεὶς εἰς τὰς στήλας και ἑλληνικῆς ἐφημερίδος, ἵνα και ἑλληνες ἀναγνῶσται ἐντυφῶσιν εἰς τοὺς νεοἰδεολογισμοὺς τῶν ἀρτιφωτιστῶν, προθυμοποιεῖται νὰ εἰσηγηθῇ εἰς τὴν χριστιανικὴν Ἐκκλησίαν ὅπως σπεύσῃ νὰ προσαρμοσθῇ πρὸς τὰ ὑπὸ τῶν «νέων ρευμάτων» προκύψαντα «νέα καθεστῶτα», ἵνα μὴ, ἐπιμένουσα νὰ συνδέεται πρὸς τὸ ἤδη παρηκμασὸς ἀστικὸν καθεστῶς, συμπαρασυρθῇ εἰς τὸν ἀφανισμὸν και αὐτῇ. Ἀδόκιμος θεολόγος προδίδεται ὁ τέως ἄββᾶς, συνδέων τὸν ἀείποτε ἀναλλοίωτον χριστιανισμὸν πρὸς τὰ ἐκάστοτε ἀλλοιούμενα κοινωνικὰ καθεστῶτα και τὰ διηνεκῶς ἐναλλασσόμενα «νέα ρεύματα». Ὁ Χριστιανισμὸς δὲν συναλλοιοῦται, οὐδὲ οὐραγεῖ, ἀλλ' ἡγέται μονίμως και καλεῖ τοὺς ἀνθρώπους πρὸς ἑαυτὸν, πρὸς τὸ ρεῦμα τὸ ἰδικόν του.

*Ἀπάντησις ἐπὶ ἀνακριβοῦς δημοσιεύματος.

Εἰς ἐν τῶν ἐν Ἀθήναις ἐκδιδόμενων ἐντύπων ἐκκλησιαστικοῦ περιεχομένου ἐδημοσιεύθη ἐπιστολὴ περιέχουσα πρῶξιρον συνταγὴν πρὸς θεραπείαν τοῦ ἐφημεριακοῦ προβλήματος ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τῆς Ἑλλάδος. Οὕτω λ.χ. ὡς αἷτιον τῆς κακοδομίας εὐρίσκει τὸ ὅτι δὲν ὑπάρχουσι θεολόγοι ἐφημέριοι, διότι δὲν ἐνεργεῖται ἐκλογή. Ἀσφαλῶς ὁ ὑπογράφων τὴν ἐπιστολὴν ἡ ἐπιδεικνύει εὐθηνὸν ἐνδιαφέρον, ἡ δὲν παρεπιδημεῖ ἐνταῦθα, διότι ἄλλως δὲν ἦτο δυνατόν νὰ ἀγνοῇ, ὅτι κατὰ τὸ λῆγον ἔτος προεκηρύχθησαν ἑννέα ἐκλογαὶ ἐν μόνῃ τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ, και δῆ εἰς κεντρικοὺς ναοὺς, και οὐδεὶς παρουσιάσθη ὑποψήφιος, πλὴν ἐνός.

Ἐπίσης ἰσχυρίζεται, ὅτι ἕτερον αἷτιον εἶναι ἡ συγκέντρωσις ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν εἰς τὰ κέντρα ἀναξίτων ἡ μὴ προσοντούχων ἐφημερίων. Καὶ ὁμως δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἀγνοῇ—διότι μέγας δὴμιουργηθῆ ὁσλος—ὅτι κατὰ τὸ λῆγον ἔτος, παρὰ τὰς ἀφαντάτους πύσεις ἰσχυρῶν παραγόντων, ἀπμακρύνθησαν ἐξ Ἀθηνῶν ὀδοήκοντα και πλέον ἱερεῖς, πειθαναγκασθέντες νὰ μεταβῶσιν εἰς τὰς ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἐνορίας των.

Ἐν τῷ τὸ πρόβλημα τοῦ ἐφημεριακοῦ Κλήρου, σύνθετον καθ' ἑαυτὸ και ἐπιδεινωθὲν λόγῳ τῆς κρίσεως τῶν τελευταίων δεκαετηρίδων, δὲν δύναται νὰ λυθῇ με προξίρους συνταγὰς, ἀφελείς ἡ σκοπίμους, ἀδιάφορον. Χρῆζει και χρόνον μακροῦ και ἰσχύως πολλοῦ. Ἡ ἐπίλοις τῶν προβλημάτων τῆς οἰκονομικῆς τονώσεως ἀφ' ἐνός, τῆς μορφώσεως και τῆς ἀνυψώσεως τοῦ πνευματικοῦ και ἠθικοῦ ἐπιπέδου τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου ἀφ' ἑτέρου, ἀποτελοῦσιν ἀπαραίτητους προϋποθέσεις διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τοῦ ὅλου ζητήματος. Καὶ τῶν δυσχεροτάτων τούτων προβλημάτων ἐπιλήφθη ἡ Διοκὸσα Ἐκκλησία και προώθησεν ἤδη ταῦτα ἐν τῷ μέτρῳ τοῦ δυνατοῦ, ἐπιτίχουσα βασιμὸς δι ἵαν συντόμως θὰ ὀλοκληρώσῃ ἱκανοποιητικῶς τὴν προσπᾶθειάν της. Τὰ ἐντυπα ἐκκλησιαστικοῦ περιεχομένου καλὸν θὰ ἦτο νὰ ἐνισχύωσι τὴν Διοκὸσαν Ἐκκλησίαν εἰς τὸ βαρὺ ἔργον της διὰ σοβαρῶν και καλοπίστων δημοσιευμάτων.

ΧΡΟΝΙΚΑ

ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ

*Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἀπεφάσισεν ὅπως τοῦ λοιποῦ ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος ἀντιπροσωπεύεται εἰς τὰ διεθνή Ἐκκλ. Συνέδρια και ὑπὸ Ἀρχιερέως.

—Ἐξ ἀφορμῆς τῶν ἐσχάτων γνωσθέντων παλαιοσημολογητικῶν σκανδάλων τῆς Μονῆς Κερατέας, τὸ Γραφεῖον Τύπου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἐξέδωκε τὸ ἐν ἄλλῃ σελίδι τοῦ ἀνά χεῖρας φύλλου δημοσιευόμενον Ἀνακοινωθέν.

—Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν ὅτι κατὰ τὰ τελευταία ἔτη, ἔνεκα τῆς συρροῆς διαζυγίων και παρανομῶν συμβιώσεων ἔχει δημιουργηθῆ κοινωνικὸν ἠθικὸν πρόβλημα μεγίστης σημασίας, διότι, διὰ τῆς παρα-

τάσεως των δικών, ή έκκρεμότης, εις ήν εύρίσκονται οί τέως σύζυγοι, έχει ως επακόλουθον πολλάκις την δημιουργίαν έκθέσεων σχέσεων αούτων, συνεπεία δέ τούτων πολλαπλασιάζονται τά φαβερά έγκλήματα των άμβλώσεων, έτι δέ και ή πληθός των νόθων τέκνων, έξ ών κατά τό πλείστον τροφοδοτείται ή έγκληματική άληθεία και ό παντοειδής έκφυλισμός, δι' Έγκυκλίου πρός τούς Σεβασμιωτάτους Ιεράρχας παρεκάλεσεν αούτους δπως, πρός μελέτην των σοβαρωτάτων τούτων θεμάτων, υποβάλωσι τή 'Ι. Συνόδω τά ακόλουθα σχετικά στοιχεία :

1) Κατάστασιν, έμφαίνουσιν τά κατά τό παρελθόν έτος έκδοθέντα διαζύγια.

2) 'Απογραφήν των παρανόμως συμβιούντων, μετά των λόγων, ούτινες συνετέλεσαν πρός τούτο, και

3) Τάς έαυτών απόψεις έν γένει επί των άνωτέρω, ως και τά δυνατά μέσα πρός θεραπείαν του κακού.

—Δι' Έγκυκλίου αούτης πρός τούς Σεβασμιωτάτους 'Ιεράρχας ή 'Ιερά Σύνοδος άνεκοίνωσεν, ότι τό υπουργικόν Συμβούλιον διά του ύπ' αριθ. 2629/16—11—50 έγγραφου αούτου, κοινοποιηθέντος και τή 'Ι. Συνόδω, έγγώρισε τώ 'Υπουργείω Οικονομικών (Γ. Δ. Δ. Λ) άπόφασιν αούτο, δι' ης από 1ης λήξαντος Νοεμβρίου οί μισθοί των έφημερίων καθορίζονται ως εξής: 1) Α' Κατηγορίας δραχ. 850.000, 2) Β' Κατηγορίας δραχ. 680.000,—3) Γ' κατηγορίας δραχ. 550.000, και 4) Δ' κατηγορίας δραχ. 420.000.

'Εν προκειμένω ή 'Ι. Σύνοδος μεθ' ίκανοποίησεως ού σμικράς διαπιστοί τό λιαν εύχάριστον τούτο έπίτευγμα, όπερ άποτελεί συνέπειαν πολλών και συνεχών προσπαθειών Αούτης παρά τή Πολιτεία διά την βελτίωσιν των άποδοχών του έφημεριακού Κλήρου, όμολογούσα την έν προκειμένω πλήρη κατανόησιν και τό στοργικόν ένδιαφέρον του Κράτους, τό όποίον, παρά τάς δυσχερείς οικονομικάς συνθήκας, ύφ' ός διατελεί, έν τούτοις εύμενός επέλυσε τό σοβαρόν τούτο ζήτημα.

Πρός τούτοις όμως ή 'Ιερά Σύνοδος θεωρεί έαυτήν ύποχρεωμένην νά παρακαλέση τούς Σεβ. Μητροπολίτας, όπως τονίσωσιν εις τούς ύπ' αούτους έφημερίους, τούτο μέν τάς έκ του ός άνω ένδιαφερόμενος τής 'Εκκλησίας και του "Εθνους άπορροούσας δι' αούτους ύποχρεώσεις έναντι του έαυτών ποιμνίου διά τής έκπληρώσεως μέχρι λεπτομερείας των ποιμαντικών αούτων καθηκόντων, τούτο δέ την ύποχρέωσιν, ήν έχουσι, νά μη τείνωσιν εύήκοον ούς έναντι εκείνων, ούτινες διά δημοσιευμάτων και λοιπών μέσων, έκ λόγων έκμεταλλεύσεως, προσπαθοσιν νά δημιουργήσωσιν άπίθειαν και άνατασίαν κατά τής διοικούσης 'Εκκλησίας. 'Ομοίως δέον νά έπιστηή ή προσοχή των έφημερίων όπως άποφεύγηται ή καταστρατήγησις των κειμένων Νομ. διατάξεων, των άναφερομένων εις τάς εισπράξεις των έννοριακών Ναών, τούθ όπερ επιβάλλεται και έκ τής ήθικής και τής νομίμου αούτων πρός τό Κράτος ύποχρέωσης, διότι ούτως έπιτυγχάνεται ή πλήρης και άκριβής καταβολή του 25% έκ των πραγματικών εισπράξεων των 'Ι. Ναων, όπερ εξασφαλίζει την άπόρόσκοπον συνέχισιν τής καταβολής τής καθορισθείσης έφημεριακής μισθοδοσίας, όμα δέ έκδηλώνει την πρός τό Κράτος εύγνωμοσύνην και την έμμονήν αούτων εις τάς άρχάς, ός έτάχθησαν ού μόνον νά διδάξωσιν, αλλά και νά τρηώσιν.

—Δι' έτέρας Έγκυκλίου πρός τούς Σεβασμιωτάτους 'Ιεράρχας ή 'Ιερά Σύνοδος άνεκοίνωσεν, ότι έν τή συνεδρία αούτης τής 10ης Νοεμβρίου ήχη εις τάς ακόλουθους άποφάσεις :

α) Προκειμένου πρι έκποιήσεως κτήματος, πρός έπισκευήν 'Ι. Μονής ή άνέγερσιν κτιρίων αούτης, δέον όπως υποβάλληται προϋπολογισμός δαπάνης και έγκεκριμένον σχέδιον παρά μηχανικό ή νομομηχανικό περί του έκτελεσθησομένου έργου, όπερ όμα τή συμπληρώσει αούτου θά παραλαμβάνηται ύπό ειδικής έπιτροπής, άποτελεσμένης έκ του οικείου 'Ιεράρχου και του Μηχανικού, τής 'Ιερας Συνόδου λαμβανούσης όπωσδήποτε γνώσιν τής τε παραλαβής του έργου και τής γενομένης

δαπάνης. Προκειμένου δέ πρι αγοράς άκινήτου δέον νά άποστέλλωνται ήμιν τά σχετικά συμβόλαια.

β) Δέον όπως άποφεύγηται ή έκποίησης προσοδοφόρων κτημάτων των 'Ι. Μονών, έπιτρεπομένης τούτης μόνον έφ' όσον άντικαθίστανται τά έκποιούμενα κτήματα δι' άστικών άκινήτων, έπιδιώκηται δέ ή αξιοποίησης των άπροσόδων τούτων, όσον είναι δυνατόν, των έπισκευών των 'Ι. Μονών και των κτημάτων αούτων γινόμενων έκ των προσόδων αούτων, ως όρίζει τό 18ον άρθρον του Ν. Δ/τος «πρι τρόπου διαχειρίσεως και έλέγχου τής διατηρουμένης περιουσίας των Μονών, ως και τής διαθέσεως των τυχόν πλεονασμάτων τής διαχείρισεως τούτης», και

γ) Οί Σεβ. Μητροπολίται, ούτινες από του 1945 μέχρι σημερον ήτήσαντο παρά τής 'Ι. Συνόδου έγκρισιν έκποιήσεως Μοναστηριακών κτημάτων, παρακαλούνται όπως γνωρίσωμεν Αούτη τάς μέχρι τούδε έγκριθείσας έκποιήσεις, συνάμα δέ τό εισπραχθέν έξ αούτων ποσόν και την διάθεσιν τούτου, υποβάλωσι δέ τά συμβόλαια των άγορασθέντων άκινήτων και τούς άπολογισμούς των έκτελεσθέντων έργων.

—Δι' άλλης Έγκυκλίου ή 'Ι. Σύνοδος παρακαλεί τούς Σεβ. 'Ιεράρχας όπως συστήσωσι καταλλήλως εις τον κληρον, τούς ναούς και τάς μονάς την ύποστήριξιν των ύπό έκδοσιν έργων του καθηγητού του Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης κ. Γ. Κονιδάρη α) 'Εκκλησιαστική 'Ιστορία τής 'Ελλάδος από των χρόνων του άπ. Παύλου μέχρι σημερον, και β) 'Ιστορία των βορείων συνόρων του 'Ελληνισμού.

Αποστολική Διακονία : Τή 26η π. μηνός έγένετο έν πάση έπισημότητι ή κατάθεσις του θεμελίου λίθου των εύαγών 'Εκπαιδευτικών ιδρυμάτων τής 'Αποστολικής Διακονίας τής 'Εκκλησίας τής 'Ελλάδος έν τή 'Αγ. Βαρβάρα (Δαφνίου).

'Αποφάσει του Κεντρικού Συμβουλίου έγένετο πρότασις εις τό 'Υπουργείον Θρησκευμάτων και 'Εθνικής Παιδείας όπως ληφθή νομοθετική μέριμνα, όστε ό χρόνος τής ύπηρεσίας των Βοηθών 'Ιεροκηρύκων νά λογίζηται ως συντάξιμος και νά προσμετρήται διά την διαβάθμισιν και προαγωγήν των εις οίανδήποτε δημοσίαν θέσιν ήθελον μεταχθή.

Κατόπιν προτάσεως τής 'Ιερας Συνόδου ή 'Αποστολική Διακονία καλεί τρεις λαϊκούς θεολόγους, ίνα αναθέσιν εις αούτους κηρυκτικήν διακονίαν έν ταίς φυλακαίς του Κράτους. Αι αίτήσεις δέον νά άπευθύνωνται πρός την 'Αποστ. Διακονίαν (Διεόθυσιν Θ. Κηρύγματος).

'Εξεδόθη καλλιτεχνικώτατον τό Παιδικόν 'Ημερολόγιον του 1951 με διάφορους έγχρώμους εικόνας έκ του καθημερινού θρησκευτικού και οικονομικού βίου των παιδιών (Τιμή 7.000) Παρακαλούνται αι 'Ιεραί Μητροπόλεις όπως έγκαίρως προβώσιν εις τάς δεούσας παραγγελίας.

'Εξεδόθησαν και έτέθησαν εις κυκλοφορίαν εύχετήρια δελτάρια επί ταίς έορταίς των Χριστουγέννων και του Νέου Έτους με έγχρωμον εικόνα τής Γεννήσεως του Σωτήρος (Τιμή δρχ. 2.000).

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΘΗΝΩΝ

Τή 16η λήξαντος μηνός ή Α. Μ. ό 'Αρχιεπίσκοπος έδέχθη την έπίσκεψιν του Γενικού Γραμματέως του 'Υπουργείου 'Εθνικής Οικονομίας κ. Μ. Γούτου.

—Αούτημερον προήδρευσε τής 'Επιτροπής διά τον έορτασμόν τής ΙΘ' εκατονταετηρίδος του 'Αποστόλου Παύλου.

—Τή επομένη [17] ή Α. Μ. ό 'Αρχιεπίσκοπος έδέχθη την έπίσκεψιν των κ. κ. Ίβερσεν και Γκράσμο, αντιπροσώπων έν 'Ελλάδι τής Νορβηγικής οργανώσεως Βοηθείας διά την Εύρώπην, αούτημερον δέ προήδρευσε συσκέψεως 'Επιτροπής διά την άνοικοδόμησιν των κατεστραμμένων ναών τής βορείου 'Ελλάδος.

—Τή επαύριον ή Α. Μ. έδέχθη την έπίσκεψιν του Διευθυντού Δημοσίων Έργων Αούθηρου κ. Μαντά, ειτα δέ προήδρευσε τής 'Εκτελεστικής 'Επιτροπής τής Πανελληνίου 'Επιτροπής 'Ενώσεως Κύπρου.

—Τῆ 21ῃ λήξαντος μηνὸς ἡ Α. Μ. ἐδέχθη τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ Ἡπείρου κ. Τσερώνη καὶ τοῦ Νομάρχου Ἰωαννίνων.

—Τῆ ἐπομένῃ [22] ἡ Α. Μ. ἐδέχθη τὴν ἐπίσκεψιν τῆς ἐκ Καναδᾶ Miss Amice M. Calverley, καὶ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Λεύκης τοῦ Οἴκου. Πατριαρχείου καὶ τοῦ πτεράρχου κ. Ποταμιάνου.

—Κατὰ τὰς ἀπογευματινὰς ὥρας τῆς αὐτῆς ἡμέρας ἡ Α. Μ. προήδρευσε ἀλληλοδιαδόχως πρῶτον μὲν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ ΟΔΕΠ, εἶτα δὲ συσκέψεως διὰ τὴν ἀνοικοδόμησιν τῶν κατεστραμμένων ναῶν τῆς βορείου Ἑλλάδος.

—Τῆ 23 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἡ Α. Μ. ἐδέχθη τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Περγάμου τοῦ κλίματος Κων/πόλεως, ὡς καὶ τοῦ κ. Γρίβα Διευθυντοῦ τοῦ Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν.

—Τῆ παρελθούσῃ Κυριακῇ [26] ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος τελέσας τὸν Ἁγιασμόν ἐν τῷ περιβόλῳ τοῦ προσκυνηματος τῆς Ἁγίας Βαρβάρας [Δαφνίου] ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τῆς ὑπὸ τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἀνεγέρσεως τῶν εὐαγῶν ἐκπαιδευτικῶν τῆς Ἐκκλησίας Ἰδρυμάτων, κατέθεσε ἐἶτα μετὰ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τὸν θεμέλιον λίθον τοῦ Οἴκου Φιλιππῶν, ὡς λεπτομερέστερον ἐκτιθενταὶ τὰ τῆς τελετῆς ἀλλαχοῦ τοῦ παρόντος φύλλου.

—Τῆ 27ῃ λήξαντος μηνὸς ἡ Α. Μ. ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἐδέχθη τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ τέως Πρωθυπουργοῦ κ. Ν. Πλαστήρα, αὐθημερὸν δὲ μετὰ μεσημβρίαν παρέστη κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς ὀργανώσεως «Ἑλληνικὸν Φῶς», παρουσίᾳ καὶ τοῦ Βασιλικοῦ ζευγους. Κατ' αὐτὴν ὁμίλησαν ὁ Καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀκαδημαϊκὸς κ. Μ. Γερουλάνος καὶ ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ κ. Κ. Γεωργακόπουλος.

—Τῆ 16 λήξαντος μηνὸς ἐκπροσώπων τὴν Α. Μ. τὸν Ἀρχιεπίσκοπον ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Εὐρίπου κ. Ἀλέξιος παρηκολούθησεν ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ «Παρνασσοῦ» διάλεξιν τῆς κ. Λίας Φαρμακίδου, ἐντολῇ δὲ τῆς Α. Μ. ἐτέλεσεν Ἁγιασμόν τῆ μὲν 18 ἐπὶ τοῖς θεμελίοις οἴκου τῶν Ἑλληνίδων Ὀδηγῶν ἐν Χολαργῷ, τῆ δὲ 20 ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τῶν μαθημάτων μετεκπαιδεύσεως ὁδηγῶν αὐτοκινήτων ἐν τῇ ὑπὸ τῆς Διευθύνσεως Τροχαίας Ἰδρυθεῖσῃ Σχολῇ.

Ὁ ἔρανος τῶν Φιλοπτῶχων Ταμείων. Ἐντολῇ τοῦ Μακαριώτατου Ἀρχιεπισκόπου ἡ Πρωτοσυγκελλία τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς ἀπέλυσε πρὸς τὰ Ἐνοριακὰ Φιλῶπτωχα Ταμεῖα τῆς ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς ἐγκύκλιον, δι' ἧς παρέχονται ὁδηγίαι σχετικαὶ πρὸς τὸν τρόπον τῆς διενεργείας τοῦ ἐτησίου γενικοῦ ἐράνου τῆς «Ἡμέρας τῶν πτωχῶν» ἐπὶ τῇ προσεγγίσει τῶν ἑορτῶν τῆς κατὰ σάρκα Γεννήσεως τοῦ Κυρίου ἡμῶν καὶ τοῦ νέου ἔτους. Ὡς ἡμέραι διενεργείας τοῦ ἐράνου ὀρίζονται ὑπὸ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς αἱ 1-3 Δεκεμβρίου, θὰ τελεθῆ δ' αὐτὸς ἐν ἐκάστῃ ἐνορίᾳ ἐπὶ τῇ βᾶσει ἀποδείξεων παραλαβῆς δι' εἰδικῶν ἐντύπων τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς ὑπὸ κυριῶν καὶ δεσποινίδων μελῶν τῶν Φιλοπτῶχων Ταμείων, ἐφωδιασμένων δι' ἐγγράφου ταυτότητος τῆς ἰδιότητος τῶν καὶ διὰ περιβραχιονίων καὶ ἄλλων διακριτικῶν σημείων. Μετὰ τὴν λήξιν τοῦ ἐράνου θὰ ἐπακολουθήσῃ λογοδοσία ἐπὶ τῶν ἀποτελεσμάτων τοῦ ἐράνου εἰς τὸ Γενικὸν Φιλῶπτωχον Ταμεῖον, εἰς τὸ ὁποῖον ἀνήκει ποσοστὸν 35 ο/ο ἐπὶ τῶν ἀκαθαρίστων εἰσπράξεων ἐκ τοῦ συνολικοῦ τοῦ ἐράνου ποσοῦ.

Ε Π Α Ρ Χ Ι Α Ι Α

Μητρόπολις Μυτιλήνης

Τῆ παρελθούσῃ Τετάρτῃ (8) ἐτελέσθησαν ἐν Μυτιλήνῃ τὰ ἀποκαλυπτήρια ἀνδριάντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου κ. Ἰακώβου ἐν μέσῳ χιλιάδων λαοῦ. Ὁ ἀνδριὰς ἐποιήθη ὑπὸ τοῦ λεσβίου γλύπτου κ. Λημναίου τῆ πρωτοβουλία Ἐπιτροπῆς ἐκκρίτων λεσβίων δι' ἐράνου τοῦ λαοῦ τῆς Λέσβου εἰς ἔκφρασιν τῆς βαθείας αὐτοῦ εὐγνωμοσύνης διὰ τὴν εὐρυτάτην ὑπὲρ αὐτοῦ φιλανθρωπικὴν καὶ κοινωνικὴν δράσιν τῆς Α. Σ., ὅστις οὕτω ἀνεδείχθη μέγας τῆς νήσου εὐεργέτης διὰ τῆς ἀνυστά-

κτου αὐτοῦ ἐπὶ τέταρτον καὶ πλέον αἰῶνος ὑπὲρ τοῦ ποιμνίου πολυσχιδοῦς κοινωνικῆς προνοίας. Ὁ ἀνδριὰς ἐστήθη ἐν τῷ περιβόλῳ τοῦ ὑπ' αὐτοῦ ἰδρυθέντος περιφανοῦς Βοστανεῖου Νοσοκομείου, μετὰ σύντομον δὲ προσευχὴν ἀπεκάλυψεν αὐτὸν ὁ Νομάρχης Μυτιλήνης κ. Παϊτάκης, ἀμέσως δ' ἔπειτα τὸν πανηγυρικὸν τοῦ σπανίου γεγονότος εἶπεν ὁ λέσβιος Διευθυντὴς τῆς «Ἐκκλησίας». Μετὰ καὶ ἄλλας προσφωνήσεις ὑπὸ τοῦ Πρωτοσυγκελλοῦ τῆς Μητροπόλεως Μυτιλήνης πανοσ. κ. Χρυσοστόμου, ἐκ προσώπου τοῦ κλήρου τῆς ἐπαρχίας, καὶ ἄλλων λεσβίων, ἡ Α. Σ. ἐν βαθύτατῃ συγκινήσει εὐχαριστήσας τὸν λαὸν τῆς Λέσβου ἐτόνισεν ὅτι ἡ πρὸς τὸν Ἱεράρχην γενομένη αὕτη τιμὴ ὀφειλετικῶς ἀνήκει εἰς τοὺς εὐεργέτας τοὺς εἰς αὐτὸν ἐμπιστευθέντας τὰ μέσα τῆς ἀνεγέρσεως τῶν εὐαγῶν Ἰδρυμάτων. Ἐκ τῶν πλείστων συγχαρητικῶν πρὸς τὴν Α. Σ. τηλεγραφημάτων ἀνεγνώσθησαν κατὰ τὸν πανηγυρισμὸν εἰς ἐπήκοον τὰ τοῦ Μακαριώτατου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Προέδρου τῆς ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως.

Μητρόπολις Σερρών—Νιγρίτης

Καθ' ἃ γράφουσιν ἡμῖν ἐκ Σερρών, πρωτοβουλία τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου κ. Κωνσταντίνου ἐν τῇ Μητροπόλει συνεκροτήθησαν ἐπανειλημμέναι συσκέψεις πάντων τῶν ὑπερεχόντων παραγόντων τῆς κοινωνίας πρὸς διοργανώσιν τῆς συλλογῆς δεμάτων χρησίμων εἰδῶν ὑπὲρ τῶν συμμοριοπλήκτων, Ἐπιτροπῇ δ' ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου ἐμερίμνησε συντόμως περὶ τῶν καθ' ἕκαστα τοῦ ἐράνου. Οὗτος ἐπραγματοποιήθη τῇ 19 λήξαντος μηνὸς ἐν τε Σερραῖς καὶ Νιγρίτῃ ὑπὸ τὴν γενικὴν ἐποπτεῖαν τοῦ ἱεροκλήρουκς πανοσ. Ἀρχιμ. κ. Κ. Καρδαμένη καὶ τῆ δραστήρια συμβολῇ τοῦ στρατηγοῦ κ. Μεσσηνοπούλου, οὗτω δὲ συνελέγησαν τὸ ὄλον 2.761 δέματα, ἅτινα διαβιβάζονται κατὰ τὸν προορισμὸν τῶν.

Τῆ πρωτοβουλία τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου καὶ τοῦ Νομάρχου παρόμοιαι συσκέψεις ἐγένοντο πρὸς Ἴδρυσιν Ἀγροτικοῦ Σανατορίου διὰ τὸν ἀγροτικὸν κόσμον τοῦ νομοῦ, ἤρξατο δὲ διενεργούμενος ἔρανος μεταξὺ τῶν χωρικῶν καὶ ἀγροτῶν πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς δαπάνης.

Μητρόπολις Θεσσαλιώτιδος

Γράφουσιν ἐκ Καρδίτσης ὅτι ἀφ' ἱκανοῦ ἤρξατο λειτουργοῦσα ἡ τῆ πρωτοβουλία καὶ δαπάναις τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου κ. Ἰεζεκιὴλ Ἰδρυθεῖσα Νυκτερινὴ Σχολὴ ἀγραμμάτων ἐργατῶν καὶ διευθυνομένη ὑπὸ τοῦ ἱεροκλήρουκς Πανοσ. Ἀρχιμ. Εὐσταθίου Μπιλάλη. Ἐν τῇ Σχολῇ ἐφαρμόζεται τὸ πρόγραμμα τῶν δημοσίων δημοτικῶν σχολείων.

Μητρόπολις Θεσσαλονίκης

Κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος ἐν τῇ ἱ. Μητροπόλει Θεσσαλονίκης ἐλειτούργησαν ὑπὸ τὴν ἐποπτεῖαν αὐτῆς 230 Κατηχητικὰ Σχολεῖα μὲ σύνολον μαθητῶν καὶ μαθητριῶν 18.707. Τούτων ἀνώτερα ἦσαν 18 (μαθηταὶ 1407), μέσα 43 (3168) καὶ κατώτερα 164 (14.237), ἐδίδξαν δ' ἐν αὐτοῖς 200 κατηχηταὶ καὶ κατηχητρίαι ἄνευ ἀμοιβῆς, δι' οὓς ἐλειτούργησεν ἰδιαίτερον φροντιστήριον.

Μητρόπολις Δημητριάδος

Ἀγγέλλεται ἡμῖν ἐκ Βόλου ὅτι τῇ 16 παρελθόντος Ὀκτωβρίου ἤρξατο τῶν ἐργασιῶν αὐτοῦ συνέδριον τοῦ κλήρου τῆς Μητροπόλεως, καθ' ὃ ὅ, τε Σεβασμιώτατος κ. Ἰωακείμ, οἱ ἱεροκλήρουκς τῆς Μητροπόλεως καὶ θεολόγοι καθηγηταὶ ὁμίλησαν περὶ τῶν καθηκόντων καὶ τῆς ἀποστολῆς τῶν ἱερέων, ἐπὶ τῇ μετὰ τετραήμερον δὲ λήξει τοῦ συνεδρίου ἡ Α. Σ. ἐπὶ φροντιστηριακῇ τελετουργικῇ ἀσκήσει αὐτῶν συνελειτούργησε μετὰ 27 ἱερέων φερόντων λευκὰ ἄμφια ἐν παραδειγματικῇ εὐταξίᾳ καὶ ἀπταιστῶ ἱεροπρεπείᾳ, προεξηγησάσις βαθυτάτην κατάνυξιν εἰς τὸ πολυπληθές ἐκκλησιασμα. Μετὰ τὴν θείαν λειτουργίαν ἐτελέσθη μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῶν ψυχῶν τῶν κατὰ τὰς τελευταίας ἀνωμαλίας σφαγιασθέντων 349 ἱερέων, καθ' ὃ ἡ Α. Σ.

έζηρε την αυτοθυσίαν των κληρικῶν τῆς ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας.

Μητρόπολις Σιδηροκάστρου

Ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τῆς 28 Ὀκτωβρίου ὁ Ταξίαρχος τῆς 37ης ταξιαρχίας ἐπὶ παρουσίᾳ πασῶν τῶν ἀρχῶν ἐπέδωκεν ἐν τῇ Στρατιωτικῇ Λέσχῃ εἰς τὸν Σεβ. Μητροπολίτην κ. Βασίλειον τὸ μετάλλιον ἐξαιρέτων πράξεων.

Μητρόπολις Σύρου

Γράφουσιν ἡμῖν ἐκ Σύρου ὅτι ἐν συρροῇ πολλοῦ πλήθους προσκυνητῶν μετὰ πολλῆς τῆς λαμπρότητος ἐπανηγυρίσθη ἡ μνήμη τοῦ ἁγ. μεγαλομάρτυρος Δημητρίου εἰς τὸ ἐν τῇ θέσει Ἄρμενα ἀπὸ δεκατετραετίας ἰδρυθὲν ἱερὸν προσκύνημα τοῦ ἁγίου, τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου κ. Φιλαρέτου χοροστατήσαντος κατὰ τὸν ἑσπερινὸν τῆς παραμονῆς καὶ αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ τῆς ἑορτῆς ἱεουργήσαντος μετὰ πληθῆος ἱερέων, καὶ ἐκφωνήσαντος τὸν πανηγυρικὸν τῆς ἡμέρας. Μετὰ τὴν θεϊαν λειτουργίαν ἐγένετο λιτάνευσις περὶ τὸ προσκύνημα μετὰ τῆς εἰκόνης τοῦ ἁγίου πολυπληθεστάτη, ἧς μετέχον πάσαι αἱ ἀρχαὶ τῆς νήσου. Ἡ Α. Σ. ὠμίλησεν ἐπικαίρως κατὰ τὴν ἐθνικὴν ἑορτὴν τῆς 28 Ὀκτωβρίου, κατὰ τὰς μεταμεσημβρινὰς δ' ἄρας προέστη τῆς ἑλληνοδικου ἐπιτροπῆς τῶν ὑπὸ τὴν προστασίαν αὐτοῦ τελεσθέντων ἀγώνων, αἱ ἐκ τῶν ὁποίων εἰσπράξεις ἀνελθοῦσαι ἐς 20.000.000 διετέθησαν πρὸς ἀποπεράτωσιν τοῦ ὑπὸ τῆς Σχολῆς ἐφέδρων ἀξιοματικῶν ἀνεγειρομένου ἐξωκκλησιαστικοῦ ναοῦ τοῦ Ἀποστόλου Παύλου.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΠΟΛΕΩΣ

Δωδεκανήσα. Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἀνεκοίνωσε δι' ἔγγραφου τοῦ πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Ὁρησκευμάτων καὶ Ἐθνικῆς Παιδείας ὅτι, ἀποφασισθείσης τῆς ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τοῦ νόμου 536] 1945 «Περὶ ρυθμίσεως τῶν ἀποδοχῶν τοῦ ὀρθοδόξου ἑφημεριακοῦ κλήρου Ἑλλάδος κλπ. ἀπὸ 1 Ὀκτωβρίου ἐν. ἔτους καὶ ἐν Δωδεκανήσῳ, παρακαλεῖ ὅπως δι' ἐπειγούσης ἐγκυκλίου πρὸς τὰς ἱεράς Μητροπόλεις Δωδεκανήσου παρὰσχη σχετικὰς ὁδηγίας διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ ἐν λόγῳ νόμου καὶ καθορίσῃ τὰ ἀπαιτούμενα διὰ τὴν μισθοδοσίαν τοῦ ἐκεῖ ἑφημεριακοῦ κλήρου δικαιολογητικά. Ἐπιπροστίθεται ὅτι ἡ ὑπηρεσία τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν διὰ διαταγῆς τῆς πρὸς τα ταμεῖα Δωδεκανήσου, κοινοποιηθείσης καὶ εἰς τὰς ἱ. Μητροπόλεις αὐτῆς, ἐνέκρινεν ὅπως καταβληθῇ ἀμέσως εἰς τοὺς τακτικούς ἐφημερίους Δωδεκανήσου ὁ μισθὸς Ὀκτωβρίου ἐν. ἔτους.

Πράγματι, τὸ Ὑπουργεῖον Ὁρησκευμάτων κλ. δι' ἐπιχειροῦσης ἐγκυκλίου ἀπὸ 23 Νοεμβρίου ἐν. ἔτους πρὸς τὰ Μητροπολιτικά Συμβούλια Ρόδου, Κώου, Καρπάθου, Λέρου καὶ τὸν Πατριαρχικὸν Ἐξαρχὸν Πάτμου παρέσχε τὰς ἀναγκαίουσας ἐπὶ τῆς μισθοδοσίας τῶν ἑφημερίων Δωδεκανήσου ὁδηγίας ὡς πρὸς τὴν εἰς κατηγορίας κατὰτάξιν αὐτῶν ἀναλόγως τῶν προσόντων τῶν, τὰ ἐπὶ τοῦ βασικοῦ μισθοῦ ἐπίδοματα καὶ τὰς προσαυξήσεις, τὴν πρὸς κάλυψιν τῆς δαπάνης τῆς ἐν λόγῳ μισθοδοσίας εἰσφορᾶν τῶν ναῶν καὶ τὰς ὑπερ τοῦ ΤΑΚΕ κρατήσεις.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΡΩΣΙΑΣ

Περὶ τῆς Ἐκκλησίας ΚΠόλεως καὶ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχίου. Ἐν τῷ ὑπὸ τὸν τίτλον «Περιοδικὸν τοῦ Πατριαρχείου Μόσχας» ἐπισημῶ ὀργάνῳ τῆς ὀρθοδόξου ρωσικῆς Ἐκκλησίας (ἀρθ. 7, Ἰούλιος 1950 σελ. 5) δημοσιεύεται ὑπὸ τὸν τίτλον «Συνέντευξις τοῦ Μητροπολίτου Κρουτιτσκι καὶ Κολομένσκη Νικολάου δοθεῖσα πρὸς τὸν ἀνταποκριτὴν τοῦ βουλγαρικοῦ τηλεγραφικοῦ πρακτορείου (ΒΤΑ) κ. Ἰβ. Μπάντσοφ τῇ 18 Ἰουνίου 1950»:

Ἐρώτησις: «Τί δύνασθε νὰ εἴπητε ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τῆς Ἐγκυκλίου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχίου τῆς 20 Φεβρουαρίου ἐν. ἔτους, τῆς ἀπευθυνθείσης «πρὸς πάντα τὰ μέλη τῆς ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας», ἐν ἧ ὁ Πατριάρχης Ἀθηνῶνας, ὁ ἀποκαλῶν ἑαυτὸν «Οἰκουμενικόν», ὄνο-

μάζει τὴν Ἐκκλησίαν Κωνσταντινουπόλεως Μητέρα Ἐκκλησίαν διὰ τὰς λοιπὰς ὀρθοδόξους Ἐκκλησίας καὶ ὑπολογίζει «εἰς ταπεινὴν ἀφοσίωσιν τῶν τέκνων τῆς καὶ εἰς πλήρη καὶ ἐκουσίαν ὑπ' αὐτῶν τήρησιν τῶν ἐναντι αὐτῆς καθηκόντων τῶν»;

Ἀπάντησις: «Τὴν Ἐγκύκλιον ταύτην παρὰ τοῦ Πατριαρχίου Κωνσταντινουπόλεως ἡμεῖς δὲν ἐλάβομεν, καὶ δὲν δύναμεθα νὰ εἴπωμεν ἂν προωρίζετο δι' ἡμᾶς ἡ ὄχι. Ἀνεγγωμεν ἐπίτομον ἐκθεσίαν τῆς ἐν τῷ ἐξωτερικῷ τύπῳ.

Ἐν αὐτῇ παρατηροῦμεν ἐπανάληψιν μόνον τῶν παλαιῶν ἀποπειρῶν τῶν Πατριαρχῶν Κωνσταντινουπόλεως νὰ καταστήσωσιν, ἀντὶ τοῦ πρωτείου τιμῆς, τὸ πρωτεῖον ἐξουσίας τοῦ θρόνου ΚΠόλεως ἐπὶ πασῶν τῶν λοιπῶν ὀρθοδόξων πατριαρχειῶν, ἧτοι νὰ ἀναστήσωσι τὰς ὑπὸ τῆς ὀρθοδόξου Οἰκουμενικῆς Ἐκκλησίας ἀπορριφθείσας ἰδέας παπισμοῦ, καθ' ὧν πάντοτε ἠγωνίζετο ἡ ρωσικὴ Ἐκκλησία.

Μήτηρ Ἐκκλησία πασῶν τῶν Ἐκκλησιῶν ἦτο καὶ εἶνε ἡ Ἱεροσολυμιτικὴ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία καὶ οὐχί ἡ τῆς ΚΠόλεως. Διὰ τὴν ρωσικὴν Ἐκκλησίαν ἡ Ἐκκλησία ΚΠόλεως εἶνε ἀδελφὴ Ἐκκλησία, ὅποιαί καὶ αἱ λοιπαὶ ἀδελφικαὶ αὐτοκέφαλοι Ἐκκλησίαι.

Ὡς πρὸς δὲ τὸν τίτλον «Οἰκουμενικός», οὗτος οὐδέποτε ἐν τῷ παρελθόντι εἶχεν οὐδὲ σήμερον ἔχει τὴν κυριολεκτικὴν του ἔννοιαν: κατὰ τὸ παρελθὸν ἦτο ἀπλοῦς τιμητικὸς τίτλος κατὰ τὸ δικαίωμα τῆς πρὸς τὸν Πατριάρχην τῆς πρωτεούσης πόλεως τιμῆς, καὶ ἐκ παραδόσεως διετηρήθη μέχρι τοῦ νῦν».

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ἡ σημασία τῆς Ἑγγῆς Ἀνατολῆς. Ἐπὶ τῇ ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τοῦ Παγκοσμίου Συνδέσμου τῶν Χριστιανικῶν Ἐνώσεων τῶν Νεανίδων ἐκλογῇ τῆς Βηρυτοῦ, πρωτεούσης τοῦ Λιβάνου, ὡς τόπου τῆς κατὰ Ὀκτώβριον τοῦ ἐπιόντος ἔτους μελλούσης νὰ συνέλθῃ συνδιασκέψεως τῶν νεανίδων, τὸ ὄργανον τῶν Ἐνώσεων «Νέα τῶν Ἐνώσεων», δικαιολογοῦν τὴν ἐκλογὴν ταύτην, γράφει ὅτι «ἡ Ἑγγὺς Ἀνατολὴ εἶνε ὁ τόπος τῆς γενέσεως τῆς ἐθνικῆς πολιτισμοῦ, τὸ λίκνον πολλῶν θρησκειῶν, ἡ χώρα τῆς Βίβλου. Ἐπεὶ οἰοῦν ἑθῆσι ὀρίου μεταξὺ τῆς Ἀνατολῆς καὶ τῆς Δύσεως. Εἰς τὰ δύο ταῦτα μέρη τοῦ κόσμου ὑπάρχουν μέλη τοῦ Παγκοσμίου Συνδέσμου, καὶ διὰ τοῦτο ἡ Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ Συνδέσμου ἐξέλεξε τὸ κεντρικὸν τοῦτο μέρος, ἐλπίζουσα ὅτι οὕτω ἀντιπρόσωποι πάντων τῶν ἐθνικῶν Συνδέσμων θὰ δυνηθοῦν νὰ προσέλθουν. Ἡ Ἑγγὺς Ἀνατολὴ εἶνε μία ἑκτασις κατὰ μέγα μέρος μουσουλμανικῆ. Αἱ Χριστιανικαὶ μᾶς Ἐνώσεις ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ θὰ ἐνισχυθοῦν ἐκ τῆς πανταχόθεν τοῦ κόσμου συρροῆς χριστιανῶν νεανίδων. Τὰ μέλλοντα δὲ νὰ ἐπισκεφθοῦν τὴν περιοχὴν ταύτην μέλη τοῦ Συμβουλίου, ἐνθα ὁ Χριστιανισμὸς ἐγεννήθη καὶ ἠῤῥξάνετο, θὰ δυνηθοῦν νὰ ἀντιληφθοῦν τινὰς ἐκ τῶν δυσκολιῶν καὶ τῶν δυνατοτήτων ἐνὸς χριστιανικοῦ ἔργου ἐνώπιον ἄλλων ἰσχυρῶν θρησκευτικῶν δυνάμεων...».

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

Ζητεῖται Ἱερατικός Προϊστάμενος διὰ τὴν Ἑλληνικὴν Κοινότητα Μοντεβιδέου Οὐραγουάης. Μισθὸς ἱκανοποιητικός. Κατοικία καινούργης πλησίον τοῦ ναοῦ. Οἱ ὑποψήφιοι δέον νὰ ὦσιν ἀπόφοιτοι τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου ἢ Γυμνασίου καὶ Ἀνωτάτου Ἐκκλησιαστικοῦ Φροντιστηρίου, ἕγγαμοὶ καὶ ἡλικίας κάτω τῶν 40 ἐτῶν. Περιβολὴ ἀπαράλλακτος μετὰ τῶν ἐν Ἑλλάδι ἱερέων. Οἱ ἐνδιαφερόμενοι δύνανται ν' ἀποταθοῦν πρὸς τὴν Ἀρχιεπισκοπὴν Ἀμερικής:

10 East 79th Street, New York 21, N. Y. - U. S. A.

Ἡ Ἱερά Μητρόπολις Κώου Δωδεκανήσου ζητεῖ Κληρικὸν ἢ λαϊκὸν ἐπιθυμοῦντα νὰ χειροτονηθῇ Ἱερεὺς ὡς Προϊστάμενον τοῦ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ Κῶ. Ἀπαιτούμενα προσόντα, ἐκτὸς τῶν Κανονικῶν, καὶ τὰ ἐριζόμενα ὑπὸ τοῦ Νόμου 2200]1940 ἀρθρ. 47, § 1 ἐδφ. β'.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Αίδια Παναγιώτην Κάλπον Καστριά Καλαβρύτων διευθύνους ιερομονάχου Πανοπούλου έτακτοποιήθη. — **Άρχιμ. Καλλίνικον Μουστίκον** Αθήνας, **αίδια Βασίλειον Ζαχαρόπουλον** Αργιλιάν διευθύνους σας έτακτοποιήθησαν. — **Θ. Τζεδάκην** Ηράκλειον ή διευθύνους σας άποκατεστάθη και έφεξις θα λαμβάνετε τα φύλλα τακτικώς γράφατέ μας ποία φύλλα σάς λείπουν.

Συνδρομαί και έμβάσματα δια ταχυδρομικής έπιταγής: Προς τον Διαχειριστήν του περιοδικού «Εκκλησία», Αθήνας (Κ), όδός Φιλοθέης 19. Τηλέφ. 27.689.

Έπιστολαί, άρθρα, βιβλία, περιοδικά και έφημερίδες: Προς την Διεύθυνσιν της «Εκκλησίας», όδός Μοσχονησιών 12Α, Αθήνας (8). Τηλέφ 82.219.

Πάσα μεταβολή διευθύνσεως δέον να μάς ανακοινούται άμέσως, **σημειομένης άπαραιτήτως της θέσεως, έξ ης ή μετάθεσις.** Άλλως, αποβαίνει άδύνατος ή άποστολή του φύλλου εις την νέαν διεύθυνσιν.

Τά χειρόγραφα δέν επιστρέφονται, δέον δέ να ήνε εύανάγνωστα και γεγραμμένα επί της μάς μόνον ύψευς του χάρτου.

= Π Α Ρ Α Ρ Τ Η Μ Α

ΚΛΗΤΗΡΙΑ ΕΠΙΚΡΙΜΑΤΑ

2] Προς τον Ίερομόναχον Φίλιππον Πανταζόπουλον άγνωστου διαμονής

Καλούμέν σε, όπως έμφανισθής ένώπιον του Έπισκοπικού Δικαστηρίου και εις τά Γραφεία της Ίερās Αρχιεπισκοπής την 19ην Δεκεμβρίου έ. έ. ήμέραν Τρίτην και ώρα 11ην π. μ., ίνα δικασθής, δι' ήν αίτιαν άπελογήθης ένώπιον του ήμετέρου άνακριτού.

Προσεπιδηλουμέν σοι δέ, ότι, άν μη έμφανισθής τή ώς άνω ήμέρα τε και ώρα, θέλεις δικασθή έρήμην.

Έν Αθήναις τή 4η Νοεμβρίου 1950

Ο Πρόεδρος του Έπισκοπικού Δικαστηρίου

† Ο Εύριπου ΑΛΕΞΙΟΣ

2] Προς τον Ίερομόναχον Γερμανόν Δημητριάδη άγνωστου διαμονής

Καλούμέν σε, όπως έμφανισθής ένώπιον του Έπισκοπικού Δικαστηρίου και εις τά Γραφεία της Ίερās Αρχιεπισκοπής την 19ην Δεκεμβρίου έ. έ. ήμέραν Τρίτην και ώρα 11ην π. μ., ίνα δικασθής, δι' ήν αίτιαν άπελογήθης ένώπιον του ήμετέρου άνακριτού.

Προσεπιδηλουμέν σοι δέ, ότι, άν μη έμφανισθής τή ώς άνω ήμέρα τε και ώρα, θέλεις δικασθή έρήμην.

Έν Αθήναις τή 4η Νοεμβρίου 1950

Ο Πρόεδρος του Έπισκοπικού Δικαστηρίου

† Ο Εύριπου ΑΛΕΞΙΟΣ

2] Προς τον Διάκονον Αγαθάγγελον Παπαγεωργίου άγνωστου διαμονής

Καλούμέν σε, όπως έμφανισθής ένώπιον του Έπισκοπικού Δικαστηρίου και εις τά Γραφεία της Ίερās Αρχιεπισκοπής την 19ην Δεκεμβρίου έ. έ. ήμέραν Τρίτην και ώρα 11ην π. μ., ίνα δικασθής, δι' ήν αίτιαν άπελογήθης ένώπιον του ήμετέρου άνακριτού.

Προσεπιδηλουμέν σοι δέ, ότι, άν μη έμφανισθής τή ώς άνω ήμέρα τε και ώρα, θέλεις δικασθή έρήμην.

Έν Αθήναις τή 4η Νοεμβρίου 1950

Ο Πρόεδρος του Έπισκοπικού Δικαστηρίου

† Ο Εύριπου ΑΛΕΞΙΟΣ

ΠΡΟΚΗΡΥΞΕΙΣ ΕΚΛΟΓΗΣ ΙΕΡΕΩΝ

Ι. Μητρόπολις Παροναξίας

Προκειμένου να προβώμεν εις την πλήρωσιν της κε-

νης θέσεως του τακτικού έφημεριον του έν Μαρπίσση Πάρου ένοριακού ιερού ναού της Μεταμορφώσεως του Σωτήρος, καλούμεν τους έπιθυμούντας να λάβωσι τό ύψηλόν και θεϊόν αξίωμα της ιερωσύνης και έχοντας προς τούτο τον ένθερμον ζήλον, την συνείδησιν έπιμαρτυρούσαν άπ' αρχής καθαρότητα βίου και άπαντα τά λοιπά κανονικά και νομικά προσόντα, συνωδά τοις άρθροις 47 και 48 του «περί Ιερών ναών και έφημεριών» ύπ' αριθ. 2200|1940 Α. Νόμου, όπως έντός μηνός από της δημοσιεύσεως της παρούσης ύποβάλωσιν ήμίν την σχετικήν αίτησιν μετά πάντων των κατά τά άνωτέρω άρθρα του ειρημένου νόμου όριζομένων πιστοποιητικών, ίνα άνακηρύξωμεν αυτούς ύποψηφίους δια την θέσιν ταύτην. Έν Αθήναις τή 28η Νοεμβρίου 1950.

† Ο Παροναξίας Α γ α θ ό ν ι κ ο ς

Ι. Μητρόπολις Καλαβρύτων και Αιγιαλείας

Στερουμένης της ένορίας Παραλίας Πλατάνου τακτικού έφημεριού, καλούμεν τους βουλομένους να καταλάβωσι την θέσιν ταύτην και έχοντας τά νόμιμα και κανονικά προσόντα όπως έντός μηνός από της δημοσιεύσεως της παρούσης ύποβάλωσιν ήμίν τά ύπό του άρθρου 48 του άναγκαστικού νόμου 2200 «περί ι, ναών και έφημεριών» προβλεπόμενα πιστοποιητικά, καθ' όσον μετά ταύτα θέλομεν προβή εις την άνακήρυξιν των ύποψηφίων. Αίγιον τή 20 Νβρίου 1950.

† Ο Καλαβρύτων και Αιγιαλείας Α γ α θ ό ν ι κ ο ς

Ι. Μητρόπολις Αιτωλίας και Ακαρνανίας

Έχοντες ύπ' όψιν τό άρθρον 63 παράγραφος 1 και 2 του Α. Ν. 2200|40 «περί Ιερών ναών και έφημεριών», προσκαλούμεν τους βουλομένους να καταλάβωσι την θέσιν του ιεροδιακόνου του ι. ένοριακού ναού άγίας Τριάδος Αργινίου, όπως έντός μηνός από της δημοσιεύσεως της παρούσης ύποβάλωσιν ήμίν τά άπαιτούμενα πιστοποιητικά καθ' όσον μετά ταύτα θέλομεν προβή εις την άνακήρυξιν των ύποψηφίων.

Έν Μεσολογγίω τή 28 Νοεμβρίου 1950.

† Ο Αιτωλίας και Ακαρνανίας Ι ε ρ ό θ ε ο ς.

ΥΠΟ ΤΗΣ ΑΝΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Έξευπωθή το

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ
ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1951

Καλλιτεχνικόν και με μορφωτικές έγχρώμους εικόνας από την παιδικήν ζωήν.

Είναί το πλέον κατάλληλον πρωτοχρονιάτικον δώρον δια τά παιδιά.

Τιμάται άντι 7.000 δραχμών

Εύρίσκεται εις όλα τά βιβλιοπωλεία, εις δέ τάς Έπαρχίας εις τά Γραφεία των Ι. Μητροπόλεων.

“ΕΚΚΛΗΣΙΑ,,

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΕΠΟΠΤΕΥΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΕΙΑ

† Ο Αθηνών ΣΠΥΡΙΔΩΝ

† Ο Έδέσσης - Πέλλης ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΩΝ

† Ο Κερκύρας - Παξών ΜΕΘΟΔΙΟΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΠΑΠΑΜΙΧΑΗΛ

Καθηγητής του Πανεπιστημίου, Ακαδημαϊκός

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ : Π. Σ. ΜΑΝΩΛΕΣΗΣ

Τόποις «Φοίνικας» Λεωνάτου 4. Έν Αθήναις